
Prognoza oddziaływania na środowisko

na potrzeby ZMIANY
MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO
TERENÓW TURYSTYCZNYCH
NAD JEZIOREM MIERZYN,
GMINA MIĘDZYCHÓD

Autorzy opracowania:
mgr inż. arch. J. Grocholewska
mgr inż. arch. M. Geryszewska

czerwiec 2016 r.
aktualizacja po opinii RDOŚ z dn.
22.07.2016 r.

SPIS TREŚCI

I.	WSTĘP	4
1.	Podstawa formalno prawna opracowania	4
2.	Metody sporządzania prognozy	6
3.	Materiały źródłowe	6
4.	Informacje o zawartości, głównych celach zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów turystycznych nad jeziorem Mierzyn, Gmina Międzychód oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami	7
II.	OBECNY STAN ŚRODOWISKA Z UWZGLĘDNIENIEM OBSZARÓW OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM	10
1.	Położenie i rzeźba terenu	10
2.	Położenie w systemie powiązań przyrodniczych	10
3.	Warunki gruntowe	16
4.	Wody	18
a)	Wody podziemne	18
b)	Wody powierzchniowe	20
5.	Powietrze	22
6.	Klimat	26
7.	Hałas	26
8.	Promieniowanie elektromagnetyczne	27
9.	Odpady	28
10.	Roślinność i zwierzęta	28
III.	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTALONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓŁNOTOWYM I KRAJOWYM	31
IV.	OCENA PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA PROJEKTU ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW TURYSTYCZNYCH NAD JEZIOREM MIERZYN, GMINA MIĘDZYZCHÓD NA POSZCZEGÓLNE ELEMENTY ŚRODOWISKA	33
1.	Różnorodność biologiczna	34
2.	Ludzie	35
3.	Fauna i flora oraz obszary chronione, w tym obszary Natura 2000	36
4.	Woda	38
5.	Powietrze	39
6.	Powierzchnia ziemi i krajobraz	40
7.	Klimat i środowisko akustyczne	40
8.	Pole elektromagnetyczne	41
9.	Zasoby naturalne i dobra materialne	41
10.	Zabytki	42
11.	Podsumowanie oceny	42
V.	ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI ZMIANY PLANU MIEJSCOWEGO	43

VI. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW TURYSTYCZNYCH NAD JEZIOREM MIERZYN, GMINA MIĘDZYZHÓD	44
VII. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ ŚRODOWISKA MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW TURYSTYCZNYCH NAD JEZIOREM MIERZYN, GMINA MIĘDZYZHÓD.....	44
VIII. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W ZMIANIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW TURYSTYCZNYCH NAD JEZIOREM MIERZYN, GMINA MIĘDZYZHÓD	45
IX. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO	45
X. METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW TURYSTYCZNYCH NAD JEZIOREM MIERZYN, GMINA MIĘDZYZHÓD ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ JEJ PRZEPROWADZANIA.....	45
XI. STRESZCZENIE	46

I. WSTĘP

1. Podstawa formalno prawna opracowania

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów turystycznych nad jeziorem Mierzyn, gmina Międzychód, wykonanego zgodnie uchwałą nr XLVII/299/2006 Rady Gminy Miejskiej Międzychodu z dnia 31 stycznia 2006 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów turystycznych nad jeziorem Mierzyn, Gmina Międzychód.

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu. Rolą tego opracowania jest minimalizacja szkodliwych oddziaływań na środowisko przyrodnicze, które mogą zachodzić w wyniku realizacji zapisów planu, a także uzasadnienie decyzji przestrzennych podjętych w zmianie planu.

Podstawę prawną wykonania prognozy oddziaływania na środowisko projektu przedmiotowego planu stanowi ustawa z dnia 27 marca 2003 o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz.778) oraz art. 46 i art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 j.t.) Przy opracowaniu prognozy korzystano również z innych ustaw i rozporządzeń, m. in.:

1. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. „o ochronie przyrody”¹,
2. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. „Prawo ochrony środowiska”²,
3. Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. „Prawo wodne”³,
4. Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. „o ochronie gruntów rolnych i leśnych”⁴,
5. Ustawa z dnia 28 września 1991 r. „o lasach”⁵,
6. Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. „o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami”⁶,
7. Polityka ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016, załącznik do uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 maja 2009 r.⁷,
8. „Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko”⁸,
9. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. „o odpadach”⁹,
10. Ustawa z dnia 13 września 1966 r. „o utrzymaniu czystości i porządku w gminach”¹⁰,
11. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku¹¹,
12. Dyrektywa 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jakości powietrza i czystego powietrza dla Europy (CAFE),
13. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu¹²,

¹ Dz. U. z 2015 r., poz. 1651 z późn. zm..

² Dz. U. z 2016 r., poz. 672 j.t. z późn. zm.

³ Dz. U. z 2015 r., poz. 469 t.j.

⁴ Dz. U. z 2015 r., poz. 909.

⁵ Dz. U. z 2015 r. poz. 2100 z późn. zm.

⁶ Dz. U. z 2014 r., poz. 1446.

⁷ M.P. Nr 34, poz. 501

⁸ Dz. U. z 2010 r. Nr 213, poz. 1397

⁹ Dz. U. z 2013 r., poz. 21 z późn. zm.

¹⁰ Dz. U. z 2013 r, poz.1399 j. t. ze zm

¹¹ Dz. U. z 2014 r., poz. 112 j.t.

¹² Dz. U. z 2012 r., poz. 1031

14. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza¹³,
15. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem¹⁴,
16. Uchwała Sejmiku Województwa Wielkopolskiego nr XXXIX/769/2013 z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej,¹⁵
17. Uchwała Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 17 grudnia 2012 r. w sprawie Programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej ze względu na ozon¹⁶,
18. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych¹⁷,
19. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 20 kwietnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi¹⁸,
20. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 listopada 2002 r. w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia.¹⁹
21. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych²⁰,
22. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego²¹
23. Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków²²
24. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin²³,
25. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów²⁴,
26. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt²⁵,
27. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 września 2007 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000²⁶,
28. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszar Natura 2000²⁷,
29. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 marca 2015 r. w sprawie wyznaczenia trwałych użytków zielonych wartościowych pod względem

¹³ Dz.U. z 2012 r., poz.914

¹⁴ Dz. U. Nr 140, poz. 824

¹⁵ Dz. Urz Woj. Wlkp. z 2013 r, poz 7401,

¹⁶ Uchwała Nr XXIX/565/12, Dz. U. woj. wlkp z 2013 r, poz.473

¹⁷ Dz. U z 2011r. nr 258, poz. 1550

¹⁸ Dz.U. 2010 nr 72 poz. 466

¹⁹ Dz.U.2002 r., nr 204, poz. 1728

²⁰ Dz.U. 2008 Nr 143 poz. 896

²¹ Dz. U. z 2014 r., poz 1800

²² Dz.U. z 2015 r. poz 139

²³ Dz. U. z 2014 r., poz. 1409

²⁴ Dz. Uz 2014, poz. 1408

²⁵ Dz. U. z 2014 r., poz. 1348

²⁶ Dz. U. z dnia 28 września 2007r.

²⁷ Dz. U. 2014 poz 1713

środowiskowym²⁸

30. Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie²⁹
31. Uchwała Rady Miejskiej Międzychodu nr XXV/233/2016 z dnia 19 kwietnia 2016 r. w sprawie: regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Międzychód³⁰,
32. Uchwała Rady Miejskiej Międzychodu nr XXIV/216/2016 z dnia 29 marca 2016 zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia „Planu gospodarki niskoemisyjnej dla Gminy Międzychód” wraz z Prognozą oddziaływania na środowisko.

Zakres i stopień szczegółowości został uzgodniony przez:

- o Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu pismem z dnia 22 stycznia 2015 roku znak: WOO-III.411.5.2015.AK.1
- o Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Międzychodzie pismem z dnia 29 stycznia 2015 roku znak: ON.NS-72/7-2(2)/15

2. Metody sporządzania prognozy

Celem prognozy jest określenie skutków wywołanych zmianą sposobu zagospodarowania terenu oraz ich wpływu na środowisko. Do zadań prognozy należy również zaproponowanie rozwiązań eliminujących lub ograniczających niekorzystne oddziaływanie na poszczególne elementy środowiska oraz na środowisko jako całość.

Prognozę sporządzono przy zastosowaniu metod opisowych dotyczących charakterystyki zasobów środowiska poddanych oddziaływaniu, analiz jakościowych opartych na dostępnych danych państwowego monitoringu środowiska oraz identyfikacji i wartościowaniu skutków przewidywanych zmian w środowisku.

3. Materiały źródłowe

Prognoza została sporządzona na podstawie wizji w terenie oraz przy wykorzystaniu następujących materiałów:

1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Międzychód 2015 r.,
2. Mapa topograficzna w skali 1:10 000,
3. Mapa hydrograficzna w skali 1:50000, www.geoportal.pl,
4. Mapa sozologiczna w skali 1:50000, www.geoportal.pl,
5. Mapa topograficzna w skali 1:10000, www.geoportal.pl,
6. Szczegółowa mapa geologiczna Polski (SMGP) w skali 1:50000; www.ikar2.pgi.gov.pl,
7. Kondracki J. Geografia regionalna Polski, PWN, Warszawa 2002,
8. Mapa geomorfologiczna Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej w skali 1:300000 (red. B. Krygowski), http://igig.amu.edu.pl/__data/assets/pdf_file/0011/164189/Krygowski_mapa.pdf,
9. Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce w roku 2007-2013, WIOŚ w Poznaniu, Biblioteka Monitoringu Środowiska, <http://poznan.wios.gov.pl/monitoring-srodowiska/publikacje>,
10. Informacja o stanie środowiska i działalności kontrolnej Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w powiecie międzychodzkiem w roku 2012, WIOŚ w Poznaniu, www.wios.gov.pl,
11. Wyniki badań i oceny WIOŚ w Poznaniu, www.wios.gov.pl,
12. Dane z Państwowego Monitoringu Środowiska, www.gios.gov.pl,
13. Zasięg obszarów chronionych i korytarzy ekologicznych, www.geoservis.gdof.gov.pl,

²⁸ Dz. U. 2015 poz. 348

²⁹ Dz. U. z 2014 r. poz. 1789

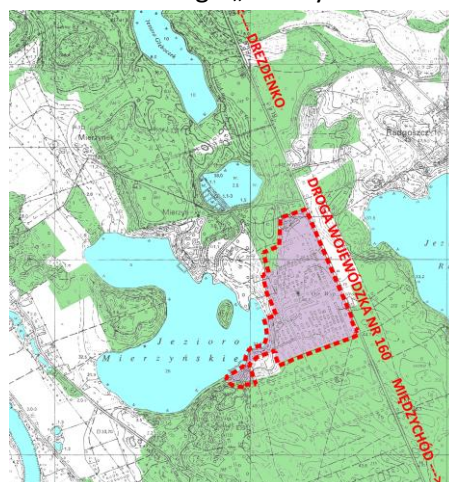
³⁰ Dz. U. woj. wlkp. z 2016 r., poz. 3010

14. Zasięg Jednolitych Części Wód Podziemnych i OSN- obszarów szczególnie narażonych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych - www.kzgw.gov.pl,
15. Jednostki hydrogeologiczne, hydroizohipsy, wydajność potencjalna studni wierconych, zasięg GZWP - Eps.sh.pig.gov.pl,
16. Punkty monitoringu wód podziemnych (ilościowego, chemicznego, granicznego), obiekty hydrogeologiczne - <http://spdpsh.pgi.gov.pl/PSHv7/>,
17. Plan gospodarowania wodami dorzecza Odry, Warszawa 2011r.,
18. Program wodno-środowiskowy kraju, Warszawa 2010 r.,
19. Wstępna ocena ryzyka powodziowego dostępna na stronie Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, www.kzgw.gov.pl,
20. Mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego, www.isok.gov.pl,
21. Rozmieszczenie stacji bazowych telefonii komórkowej - Mapa.btsearch.pl,
22. Sieci elektroenergetyczne wysokiego napięcia - <http://www.pse-operator.pl/index.php?dzid=80&did=23>,
23. Mapa „Potencjalna roślinność naturalna i geobotaniczna regionalizacja Polski”, Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, 2008, <http://www.igipz.pan.pl/Roslinnosc-potencjalna-zgik.html>,
24. Dane z przeglądarki mapowej e-PSH Państwowej Służby Hydrologicznej, <http://spdpsh.pgi.gov.pl/PSHv7/>,
25. Rastrowa Mapa Podziału Hydrograficznego Polski dostępna na stronie Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, www.kzgw.gov.pl,
26. Standardowy Formularz Danych – Natura 2000 (aktualizacja- październik 2013r.),
27. Informator „Linie i stacje elektroenergetyczne w środowisku człowieka”, dr inż. Marek Szuba wydanie IV, Warszawa 2008r.,
28. „Ochrona środowiska przed polami elektromagnetycznymi. Informator dla administracji samorządowej” Stefan Różycki, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska Warszawa 2011 r.,
29. Gminna ewidencja zabytków,
30. Dane dostępne na portalu www.geoportal.pl, w tym ortofotomapa.

4. Informacje o zawartości, głównych celach zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów turystycznych nad jeziorem Mierzyn, Gmina Międzychód oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami

Do zmiany planu przystąpiono uchwałą nr XLVII/299/2006 Rady Miejskiej Międzychodu z dnia 31 stycznia 2006 r. z powodu potrzeby zahamowania negatywnych zmian przestrzennych zachodzących w granicach planu. Tereny objęte opracowaniem są w większości zagospodarowane zabudową letniskową położoną w obszarze między drogą wojewódzką nr 160 a jeziorem Mierzyńskim. Obszar zmiany planu stanowi teren dawnego Ośrodka wczasowego „Mierzyn” obecnie wyprzedawanego indywidualnym właścicielom.

W projekcie zmiany planu utrzymano letniskowo-wypoczynkowy charakter terenu. Wyznaczono tereny zabudowy letniskowej, które stanowią zespoły zabudowy letniskowej gdzie każdy obiekt jest indywidualną własnością oraz tereny zabudowy usługowej turystycznej, stanowiące zorganizowane ośrodki wczasowe. Zabudowę uzupełniają tereny o funkcji usługowej, oraz usługi turystyczne i zdrowia oraz sportu i rekreacji. Tereny zabudowy obsługiwane są przez sieć dróg wewnętrznych (wyposażonych również w miejsca parkingowe), włączonych do dróg publicznych.

Rysunek 1 Lokalizacja planu

W projekcie planu miejscowego ustalono następujące przeznaczenie terenów:

- 1) tereny zabudowy usługowej turystycznej (**UT**);
- 2) tereny zabudowy usługowej w zakresie usług turystycznych i zdrowia (**UT/UZ**);
- 3) tereny zabudowy lotniskowej (**ML**);
- 4) teren zabudowy usługowej (**U**);
- 5) tereny sportu i rekreacji (**US**);
- 6) tereny zieleni urządzonej (**ZP**);
- 7) tereny lasów i zalesień (**ZL**);
- 8) teren wód powierzchniowych śródlądowych (**WS**);
- 9) tereny dróg publicznych klasy dojazdowej (**KD-D**);
- 10) tereny publicznego ciągu pieszo-rowerowego (**KDx**);
- 11) tereny dróg wewnętrznych (**KDW**);
- 12) tereny dróg wewnętrznych pieszo-rowerowych (**KDWx**);
- 13) tereny parkingów (**KDP**);
- 14) tereny infrastruktury technicznej - elektroenergetyki (**E**);
- 15) tereny infrastruktury technicznej - kanalizacji (**K**);
- 16) teren infrastruktury technicznej – wodociągi (**W**);
- 17) teren infrastruktury technicznej (**IT**).

Obszar zmiany planu położony jest w całości w granicach Obszaru chronionego krajobrazu „H Międzychód” oraz Obszaru Specjalnej Ochrony „Puszcza Notecka” PLB300015.

Projekt zmiany planu uwzględnia wnioski oraz nie narusza zapisów zawartych w poniższych dokumentach:

1. „Polityka ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016”
W planie uwzględniono kierunki działań w latach 2009-2012 odnoszące do:
 - poprawy jakości powietrza-ustalenie dotyczące „stosowanie ciepła systemowego lub indywidualnych systemów grzewczych, w których będą wykorzystywane paliwa płynne, gazowe lub stałe charakteryzujące się niskimi wskaźnikami emisji, energia elektryczna lub energia odnawialna, w tym z biomasy”, zagospodarowania zielenią wszystkich wolnych od utwardzenia fragmentów terenów”;
 - ochrony wód – ustalenie dotyczące: „zagospodarowania zielenią wszystkich wolnych od utwardzenia fragmentów terenów”, „odprowadzania ścieków bytowych i komunalnych do zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej”, „dla ścieków przemysłowych o składzie odbiegającym od dopuszczalnych norm dotyczących ścieków komunalnych dopuszczenie lokalizacji podczyszczalni ścieków na działce budowlane”, „odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do istniejącej sieci kanalizacji deszczowej oraz dopuszczenie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych na własnej działce”, „lokalizację urządzeń podczyszczających ścieki w postaci wód opadowych i roztopowych z zanieczyszczonych powierzchni szczelnych, przed ich wprowadzeniem do wód lub do ziemi, zgodnie z przepisami odrębnymi”;
 - oddziaływania hałasu i pól elektroenergetycznych- ustalenia planu dotyczące: „dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi na terenach oznaczonych symbolami: **ML**, **2US**, **UT**, **UT/UZ** - jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych”,
 - gospodarki odpadami – ustalenie dotyczące: „ustala się zagospodarowanie odpadów zgodnie przepisami odrębnymi.”
2. Plan Województwa Wielkopolskiego (Uchwała Nr XLVI/610/10 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 kwietnia 2010 r.)
Na terenie gminy Międzychód w Planie Województwa Wielkopolskiego występują obszary należące do strefy rolno-leśnej, strefy wielofunkcyjnego rozwoju terenów otwartych

w granicach systemu obszarów chronionych i powiązań przyrodniczych oraz do strefy dynamicznego rozwoju społeczno-gospodarczego, związanej z przebiegiem drogi krajowej nr 24 obciążonej ruchem przekraczającym wartości przeciętne w skali kraju. Tereny objęte opracowaniem leżą w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „H” Międzychód. W Planie zagospodarowania przestrzennego uwzględniono położenie obszaru w sąsiedztwie drogi wojewódzkiej nr 160, położenie w Obszarze Chronionego Krajobrazu, Obszarze specjalnej ochrony „Puszcza Notecka” PLB300015, obszarze głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) w obrębie utworów czwartorzędowych, w zasięgu krajowej drogi migracji, rozprzestrzeniania i wymiany genetycznej organizmów żywych.

3. Strategia Rozwoju Miasta i Gminy Międzychód w której sformułowano podstawowe cele:
 - Modernizacja i rozbudowa zasobów infrastruktury technicznej.
 - Wzrost poziomu usług społecznych.
 - Miasto i gmina obszarem zrównoważonego rozwoju.
4. Program ochrony środowiska dla Miasta i Gminy Międzychód na okres 2009 – 2012 z perspektywą na lata 2013 – 2016 oraz aktualizacja Programu Ochrony Środowiska. Podstawową zasadą, którą przyjęto w działaniach zmierzających do właściwego kształtowania środowiska jest zasada zrównoważonego rozwoju. Działania określone w Aktualizacji POŚ, które znajdują odzwierciedlenie w zmianie planu to:
 - uporządkowanie gospodarki ściekowej poprzez rozbudowę sieci kanalizacyjnej na obszarach objętych aglomeracją;
 - eliminowanie węgla jako paliwa w lokalnych kotłowniach i gospodarstwach domowych i zastępowanie go innymi bardziej ekologicznymi nośnikami ciepła,
 - ochrona powietrza poprzez promocję alternatywnych źródeł energii oraz ograniczenie dyskomfortu spowodowanego emisją zanieczyszczeń ze źródeł komunikacyjnych (zieleni, zmiana układu komunikacyjnego).
5. Plan Gospodarki Niskoemisyjnej Gminy Międzychód (marzec 2016) w którym sformułowano działania w zakresie ograniczenia emisji do roku 2020. Jako obszary problemowe wskazano:
 - bardzo wysoki udział prywatnych środków transportu osobowego w strukturze emisji, brak publicznego, miejskiego taboru,
 - niewielka ilość energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych zlokalizowanych na terenie gminy
 - możliwość dalszej poprawy efektywności energetycznej istniejącego systemu produkcji energii cieplnej przez MPEC
 - niedostateczna ilość efektywnych energetycznie rozwiązań w sektorze mieszkaniowym i komunalnym
 - nieosiągnięcie maksymalnej energooszczędności publicznego oświetlenia ulicznego oraz drogowego
 - niewystarczający poziom edukacji ekologicznej wśród mieszkańców Gminy

Jako potencjał redukcji emisji wskazano:

- Termomodernizację budynków,
- Zmianę wzorców zachowań mieszkańców (oszczędzanie energii), zastosowanie urządzeń i technologii energooszczędnych,
- Wykorzystanie odnawialnych źródeł energii.

Projekt zamiany planu wpisuje się w działania zaproponowane w planie poprzez ustalenie: „stosowanie ciepła systemowego lub indywidualnych systemów grzewczych, w których będą wykorzystywane paliwa płynne, gazowe lub stałe charakteryzujące się niskimi wskaźnikami emisji, energia elektryczna lub energia odnawialna, w tym z biomasy”.

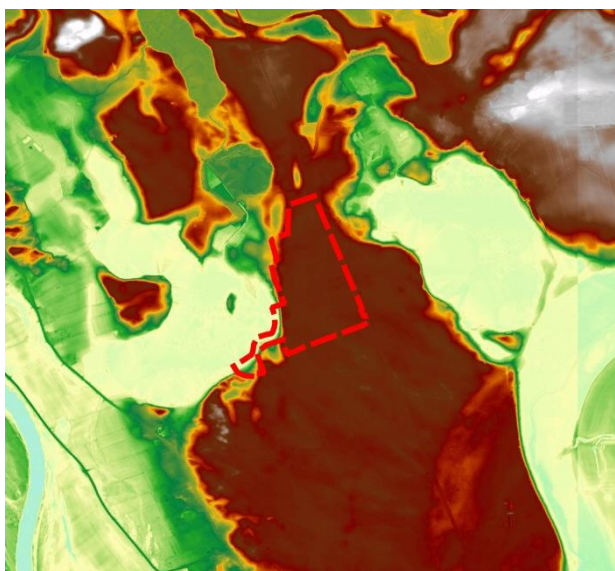
6. Program Rozwoju Lokalnego Gminy Międzychód na lata 2012-2015, który jest dokumentem w którym szczegółowo określone są działania jakie musi podjąć samorząd w ciągu najbliższych lat. Działania te mają na celu realizację misji Gminy Międzychód – podniesienie

poziomu i jakości życia mieszkańców poprzez zrównoważony rozwój wszystkich dziedzin życia publicznego.

7. Wstępna ocena ryzyka powodziowego - teren zmiany planu położony jest poza obszarami narażonymi na niebezpieczeństwo powodzi.
8. Mapy zagrożenia i ryzyka powodziowego (styczeń 2014 r.) Tereny objęte zmianą planu położone są poza obszarami szczególnego zagrożenia powodziowego na których prawdopodobieństwo powodzi jest średnie (1%) i wysokie (10%) oraz poza obszarami na których prawdopodobieństwo powodzi jest niskie (0,2%).

II. OBECNY STAN ŚRODOWISKA Z UWZGLĘDNIENIEM OBSZARÓW OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

1. Położenie i rzeźba terenu

Rysunek 2 Hipsometria ISOK. źródło - wms

Obszar opracowania położony jest w zasięgu zlodowacenia bałtyckiego. Według podziału na fizycznogeograficznego Kondrackiego tereny położone są w mega regionie - Pozaalpejska Europa Środkowa, prowincji Niż Środkowoeuropejski, podprowincji - Pojezierze Południowobałtyckie, makroregionie – Pradolina Toruńsko-Eberswaldzka, mezoregionie Kotlina Gorzowska.

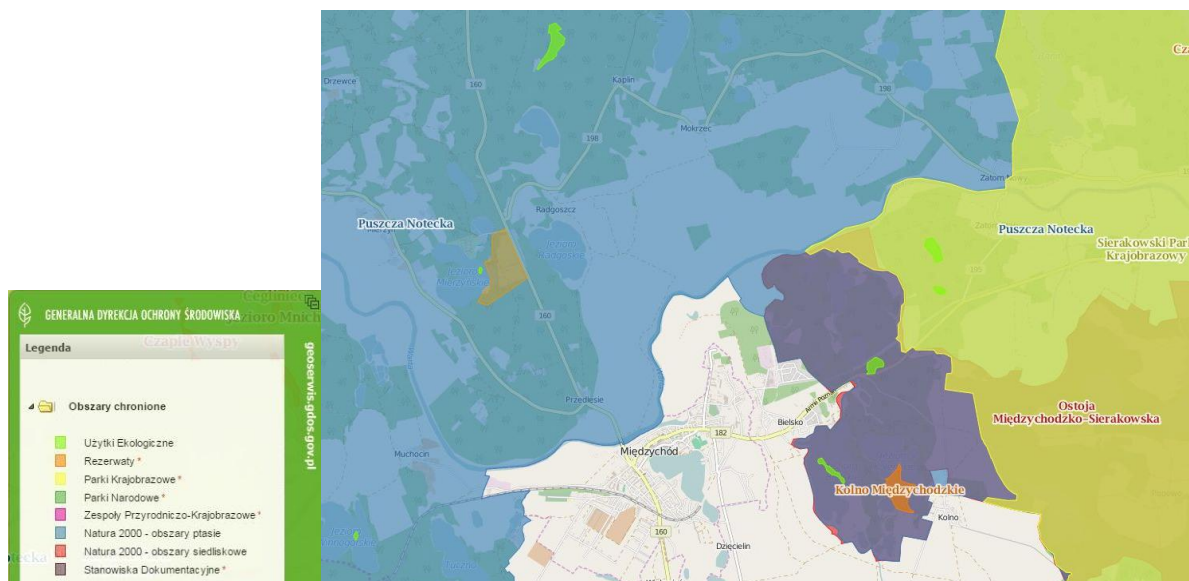
Na mapie geomorfologicznej wg Krygowskiego obszar leży na terasie środkowej wydmowej.

Teren położony jest między dwoma rynnami lodowcowymi o kierunku południkowym. Rynna położna na wschodzie wypełniona jest jeziorem Radgoszcz natomiast rynna położna na zachód od planu- Jeziorem Mierzyńskim.

Obszar opracowania stanowi wyniesienie terenu z wyraźną skarpą w kierunku Jeziora Mierzyńskiego. Rzędne terenu wahają się od 45,0 m npm na wzniesieniu, do 32,0 m. n.p.m. Przy brzegu Jeziora Mierzyńskiego. Różnica rzędnych terenu jest więc znaczna, wynosi 13,0 m i występuje głównie jako stroma skarpa wzdłuż jeziora. Spadki terenu dochodzą nawet do 25,6%.

2. Położenie w systemie powiązań przyrodniczych

Obszary opracowania położony jest w terenach bardzo ważnych przyrodniczo. Obszar położony jest na wzniesieniu między dwoma jeziorami. Leży w granicach Obszaru chronionego krajobrazu „H Międzychód” oraz Obszaru specjalnej ochrony „Puszcza Notecka” PLB300015.

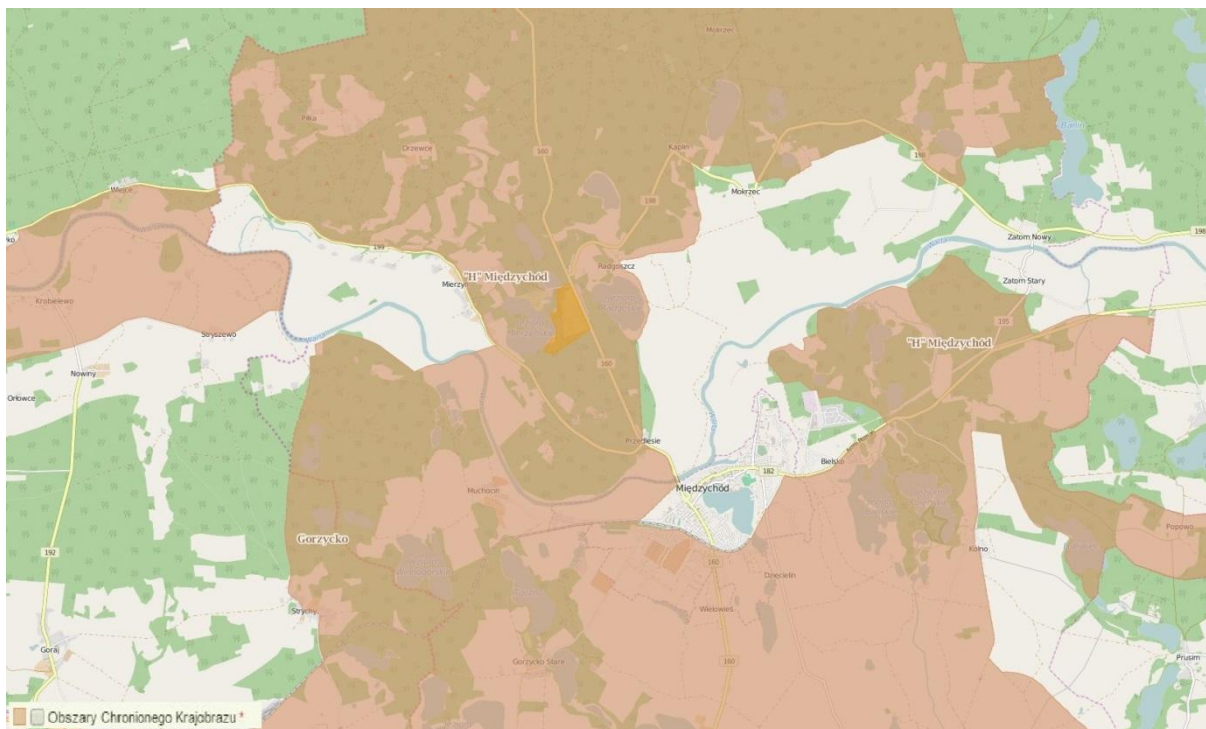
Rysunek 3. położenie na tle obszarów chronionych . źródło: <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

W pobliżu obszaru opracowania występują:

REZERWATY	
Nazwa	Odległość od obszaru opracowania [km]
Kolno Międzychodzkie	5.98
Bagno Leszczyny	9.84
Czaple Wyspy	10.44
Dolina Kamionki	10.63
Mszar nad Jeziorem Mnich	11.39
Cegliniec	11.51
Cegliniec - otulina	11.55
Lubiatowskie Uroczyska	12.66
Łąbędziniec	13.66
Czaplisko	14.14
Czaplenice	14.54
Dąbrowa na wyspie	14.99
PARKI KRAJOBRAZOWE	
Sierakowski Park Krajobrazowy	4.07
Pszczewski Park Krajobrazowy	9.17
OBSZARY CHRONIONEGO KRAJOBRAZU	
"H" Międzychód	w obszarze
Gorzycko	3.93
Dolina Warty i Dolnej Noteci	4.19
Obszar Chronionego Krajobrazu Pojezierze Puszczy Noteckiej	9.66
Puszcza Notecka	14.80
NATURA 2000 OBSZARY SPECJALNEJ OCHRONY	
Puszcza Notecka PLB300015	w obszarze
Jezióra Pszczewskie i Dolina Obry PLB080005	8.76
Dolina Dolnej Noteci PLB080002	17.97
NATURA 2000 SPECJALNE OBSZARY OCHRONY	
Ostoja Międzychodzko-Sierakowska PLH300032	3.42
Rynna Jezior Obrzańskich PLH080002	8.57
Dolina Kamionki PLH300031	9.20

Jeziora Gościńskie PLH080036	9.52
Bory Chrobotkowe Puszczy Noteckiej PLH080032	9.60
Jezioro Mnich PLH300029	11.34
Jezioro Kubek PLH300006	14.80
UŻYTEK EKOLOGICZNY	
Wyspa na jeziorze Mierzyńskim	0.07
Makąty	2.35
Bagno Maszyna	3.11
Wyspa na jeziorze Winnogóra	3.76
Trzy wyspy na jeziorze Bielsko	4.99
Bagno Borek	5.11
Torfowisko Aleksandrowo	5.81
Mszar	5.92
BAGIENKO ZAMYŚLIN	6.30
Wyspa na jeziorze Gorzyńskim	6.44
Bagno Radusz	7.56
LESZCZYNY	8.82
BAGIENKO	10.22
JELENIĘ BAGNA	10.51
MIĘDZY LINIAMI	10.87
BAGNO	11.05
ODYNIEC	11.34
PODMOKŁE ŁĄKI	11.42
Wyspa na jeziorze Duże Dormowskie	11.64
BAGIENKA	11.69
WĄSKIE ŁĄKI	11.79
NAD JEZIOREM PIERSKA	11.81
BAGNA W OBRĘBIE PIERSKA	12.03
OWALNE BAGNO	12.96
ODYNIEC I	13.10
Użytek ekologiczny w Świechocinie	13.35
brak nazwy	13.40
brak nazwy	13.44
brak nazwy	13.80
Zabagnienia Nad Kamionką	13.84
brak nazwy	13.87
Podmokła łąka	13.90
Zabagnienia Nad Kamionką II	13.95
RAMIONA	14.03
Jaskółcza Skarpa	14.14
DŁUGIE BAGNO	14.17
brak nazwy	14.22
brak nazwy	14.30
ŁĄKI	14.46
brak nazwy	14.91
NIEUŻYTEK	15.00

Na tle sieci Econet teren położony jest w Międzyrzeckim Obszarze Węzłowym (5M). Obszary węzłowe charakteryzują się wysokim stopniem różnorodności biologicznej i krajobrazowej, korzystnymi warunkami przestrzennymi dla zachowania siedlisk i ostoi gatunków o znaczeniu krajowym lub europejskim.

Rysunek 4 położenie terenu na tle Obszaru Chronionego Krajobrazu źródło: <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

Plan w całości położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu. Obszar został powołany rozporządzeniem nr 12 Wojewody Gorzowskiego z dnia 24 listopada 1998 roku. (Dz. Urz. Woj. Gorzowskiego Nr 20, poz. 266) pod nazwą Obszar Chronionego Krajobrazu „H Międzychód”. W 2012 roku Wojewoda Wielkopolski wydał rozporządzenie Nr 18/07 w sprawie Międzychodzkiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, które zostało unieważnione przez Wojewódzki Sąd Administracyjny. Obszar obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz, natomiast nie obowiązują na nim żadne zakazy i ograniczenia w użytkowaniu.

Teren objęty opracowaniem położony jest w granicach obszaru specjalnej ochrony „Puszcza Notecka” PLB300015. Obszar powołano dla ochrony występujących w jego granicach co najmniej 30 lęgowych gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej i 11 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi. W okresie lęgowym obszar zasiedlają m.in.: bieliki, kanie czarne, kanie rude, bąki, podgorzałki, puchacze, rybołowcy, trzmiełojady, gągoły, nurogęsi. Obszar stanowią głównie kompleksy leśne położone w międzyrzeczu Noteci i Warty. Jest to największy w Polsce obszar wydm śródlądowych. W obszarze położonych jest ok. 50 jezior pochodzenia wytopiskowego.

W granicach obszaru specjalnej ochrony „Puszcza Notecka” stwierdzono występowanie gatunków objętych art. 4 Dyrektywy 2009/147/WE:

- Ptaki(najwyżej ocenione populacje):
 - Gągoł (*Bucephala clangula*) - populacja rozrodcza, tj. wykorzystująca obszar do rozrodu i/lub wychowywania młodych, na obszarze występuje populacja 220-260 (powyżej 1 % populacji krajowej w okresie lęgowym), stan zachowania dobry, populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.
 - Podgorzałka zwyczajna (*Aythya nyroca*) - populacja rozrodcza, tj. wykorzystująca obszar do rozrodu i/lub wychowywania młodych, na obszarze występuje 2-15 % populacji krajowej i powyżej 1% w okresie lęgowym, stan zachowania średni lub zdegradowany, populacja izolowana;
 - Lelek zwyczajny (*Caprimulgus europaeus*) - populacja rozrodcza, tj. wykorzystująca obszar do rozrodu i/lub wychowywania młodych, na obszarze występuje populacja 240-820 (od 2

do 15% populacji krajowej), stan zachowania dobry, populacja nieizolowana, ale występującą na peryferiach zasięgu gatunku;

- Bielik zwyczajny (*Haliaeetus albicilla*) – populacja osiadła, tj. występująca w obszarze przez cały rok, na obszarze występuje populacja 21-23 (powyżej 2 % populacji krajowej w okresie lęgowym; w zimie co najmniej 1% populacji szlaku wędrówkowego bielika), stan zachowania dobry, populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania;
- Kania czarna (*Milvus Migrans*) i Kania ruda (*Milvus milvus*) - populacja rozrodcza, tj. wykorzystująca obszar do rozrodu i/lub wychowywania młodych, na obszarze występuje powyżej 2% populacji krajowej, stan zachowania dobry, populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania;
- Rybołów (*Pandion haliaetus*) - populacja rozrodcza, tj. wykorzystująca obszar do rozrodu i/lub wychowywania młodych, na obszarze występuje od 1% populacji krajowej, stan zachowania dobry, populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania;
- Łabędź niemy (Cygnus olor) – populacja rozrodcza, tj. wykorzystująca obszar do rozrodu i/lub wychowywania młodych, populacja 85-100 (, na obszarze występuje poniżej 2 % populacji krajowej), stan zachowania średni lub zdegradowany, populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

Na podstawie wyników inwentaryzacji, zawartych w „Inwentaryzacji ornitologicznej obszaru specjalnej ochrony ptaków PLB300015 Puszcza Notecka”, wykonanym przez Biuro Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej w 2010 r. na zlecenie GDOŚ ustalono, że teren wód powierzchniowych śródlądowych o symbolu WS (fragment jez. Mierzyńskiego) jest obszarem występowania bielika i kani czarnej, a na zbiorniku wodnym położonym na północ od opracowanego planu stwierdzono występowania gągoła oraz łabędzia niemego.

Oddziaływanie negatywne na obszar ma: leśnictwo, połowy demersalne z użyciem niewodu dobrzeżnego, infrastruktura sportowa i rekreacyjna, uprawy rolne, pozyskiwanie i usuwanie zwierząt lądowych, zanieczyszczenie powietrza, pozbywanie się odpadów z gospodarstw domowych i obiektów rekreacyjnych, zabudowa rozproszona. Oddziaływanie pozytywne mają polowania.

Dla obszaru opracowano Plan zadań ochronnych ustanowiony Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 3 marca 2014 r. (Dz. Urz. Woj. Wlkp. Z 2014 r., poz 1793). Plan zawiera: opis granic obszaru, mapę obszaru, identyfikacje istniejących i potencjalnych zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony gatunków ptaków i ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony obszaru, cele działań ochronnych oraz działania ochronne ze wskazaniem podmiotów odpowiedzialnych za ich wykonanie. Wskazano także lokalizację wdrażania zadań ochronnych dotyczących ochrony czynnej gatunków ptaków oraz ich siedlisk. Obszar ten jest położony w znacznym oddaleniu od obszaru opracowania – na północ od Sierakowa. Dla obszaru wskazano istniejące zagrożenia takie jak: sporty wodne i rekreacja, turystyka motorowa, polowania. Występują także zagrożenia potencjalne takie jak: Zabudowa brzegów jezior, turystyka, sporty wodne i rekreacja, zmniejszenie powierzchni szuwar, elektrownie wiatrowe, prace leśne w okresie lęgowym, zmniejszenie się powierzchni otwartych, ogradzanie działek położonych nad jeziorami, stawami, rzekami.

W odległości ok. 3,5 km od obszaru opracowania znajduje się obszar o znaczeniu wspólnotowym „Ostoja Międzychodzko-Sierakowska” PLH300032. Obszar powołano na podstawie decyzji komisji z dnia 10 stycznia 2011 r. w sprawie przyjęcia na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG czwartego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 9669)(2011/64/UE). Jest to obszar chroniony na podstawie Dyrektywy Siedliskowej. Obszar Ostoi Międzychodzko-Sierakowskiej znajduje się na północnych obrzeżach Wielkopolski na pograniczu dwóch dużych jednostek fizjograficznych - Kotliny Gorzowskiej (stanowiącej część Pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej) i Pojezierza Poznańskiego. Reprezentowane tu są niemal wszystkie typy

form terenu charakterystyczne dla obszarów młodoglacjalnych Wielkopolski. Na większości powierzchni Pojezierza dominują różnego typu utwory polodowcowe, są to obszary piasków i glin zwałowych moren dennych i czołowych przecinane rynnami polodowcowymi, których dno wypełnione jest utworami akumulacji holoceniowej, poza tym sandry i oraz współczesne utwory akumulacji rzecznej w dolinie Warty. W wielu rynnach lub bezodpływowych zagłębieniach dochodzi do akumulacji skał organogenicznych - torfów niskich i przejściowych. Najbardziej istotnym elementem sieci hydrograficznej jest kilkadziesiąt różnej wielkości jezior. Mimo bogactwa wód naturalnych występują także zbiorniki antropogeniczne - stawy rybne lokalizowane na dnie rynien. W licznych formach rozcięcia strefy marginalnej w dolinach rzek i na brzegach jezior występują higrofilne zbiorowiska zaroślowe i ziołoroślowe w kompleksie z ekstensywnie użytkowanymi zbiorowiskami łąkowymi i łągami olszowymi. U stóp stromych krawędzi występują obszary źródliskowe z towarzyszącą im roślinnością klasy Montio-Cardaminetea. Grądy i buczyny stanowią dominującą grupę zespołów lasów liściastych. Ich występowanie ograniczone jest głównie do stromych zboczy w okolicach Kolna, Chalina, Kurnatowic, Zatomia Prusimia i Mechnacza, w uroczysku Zielona Chojna, oraz w rezerwatach Buki nad jez. Lutomskim i Kolno Międzychodzkie. Duży kompleks buczyn znajduje się we wschodniej części Pojezierza nad Jez. Białokoskim. Płaty grądów na terenie Pojezierza zaliczone zostały do zespołu *Galio sylvatici-Carpinetum* w odmianie śląsko-wielkopolskiej. Typowy dla niej udział buka zaznacza się także w płatach grądów Pojezierza. Przez obszar Pojezierza przebiega wschodnia granica zasięgu lasów bukowych stąd ich płaty mają niekiedy charakter przejściowy. Większość lasów bukowych reprezentuje żyzne buczyny niżowe, mniej rozpowszechnione są ubogie buczyny na zakwaszonych glebach (*Luzulo-Fagetum*). Na terenie ostoi przeważają obszary leśne, znaczny jest też udział obszarów zagospodarowanych rolniczo. Są to uprawy rolne drobno- i średniopowierzchniowe. Stosunkowo nieduża powierzchnia użytków zielonych wynika z faktu, że na ich siedliskach lokalizowane są stawy rybne.

W granicach obszaru występują siedliska:

- Starorzecza eutroficzne – dobra reprezentatywność; powierzchnia względna poniżej 2%; dobry stan zachowania; ocena ogólna- znacząca (C);
- Kwaśne buczyny – dobra reprezentatywność; powierzchnia względna poniżej 2%; dobry stan zachowania; ocena ogólna- znacząca (C);
- Żyzne buczyny – dobra reprezentatywność; powierzchnia względna poniżej 2%; dobry stan zachowania; ocena ogólna- dobra (B);
- Kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*) – dobra reprezentatywność; powierzchnia względna poniżej 2%; dobry stan zachowania; ocena ogólna- dobra (B);
- Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe - dobra reprezentatywność; powierzchnia względna poniżej 2%; dobry stan zachowania; ocena ogólna- znacząca (C).

W granicach obszaru stwierdzono występowanie gatunków objętych art. 4 Dyrektywy siedliskowej i gatunki wymienione w załączniku II Dyrektywy siedliskowej :

- Płazy
 - kumak nizinny (*Bombina bombina*) populacja osiadła, występują na obszarze przez cały rok, występują powszechnie, stan zachowania doskonały, populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.
 - traszka grzebieniasta (*Triturus cristatus*) populacja osiadła, występują na obszarze przez cały rok, występują powszechnie, stan zachowania dobry, populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania
- Ssaki
 - bóbr europejski (*Castor Fiber*) populacja osiadła występują na obszarze przez cały rok, występują powszechnie, stan zachowania doskonały, populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania,
 - nocek duży (*Myotis myotis*) populacja przemieszczająca się, tj. wykorzystująca obszar do odpoczynku lub zgromadzeń w okresie wędrówek, populacja obecna, stan zachowania dobry, populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

Oddziaływanie negatywne na obszar ma zmiana sposobu uprawy w tym również zakładanie wieloletnich upraw niedrzewnych, ingerencja i zakłócenia powodowane przez działalność człowieka - sporty i różne formy czynnego wypoczynku rekreacji, uprawiane w plenerze, gospodarka leśna i plantacyjna i użytkowanie lasów i plantacji – usuwanie martwych i umierających drzew. Oddziaływanie pozytywne ma leśnictwo, modyfikacje systemu naturalnego - spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych, uprawy rolne.

W odległości ok. 6 km na południowy – wschód od obszaru opracowania znajduje się rezerwat „Kolno Międzychodzkie”. Rezerwat powołano Zarządzeniem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego dnia 4 maja 1959 r. w celu zachowania naturalnego lasu liściastego. Rezerwat został powołany także w Obwieszczeniu Wojewody Wielkopolskiego z 2001 roku oraz Zarządzeniu RDOŚ w Poznaniu z 2011 r. Od 2005 r. dla rezerwatu obowiązuje plan ochrony (Rozporządzenie nr 6/2005 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 13 kwietnia 2005 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Kolno Międzychodzkie”, Dz. Urz. Woj. Wlkp. Z 2005 r, nr 57, poz. 1771).

W bliskim sąsiedztwie obszaru opracowania znajduje się użytek ekologiczny „wyspa na jeziorze Mierzyńskim” stanowiący siedlisko przyrodnicze i stanowisko rzadkich lub chronionych roślin. Użytek został powołany rozporządzeniem Wojewody Gorzowskiego nr 15 z dnia 26 listopada 1993 r. w celu ochrony ekosystemów mających znaczenie dla zachowania różnorodnych typów siedlisk.

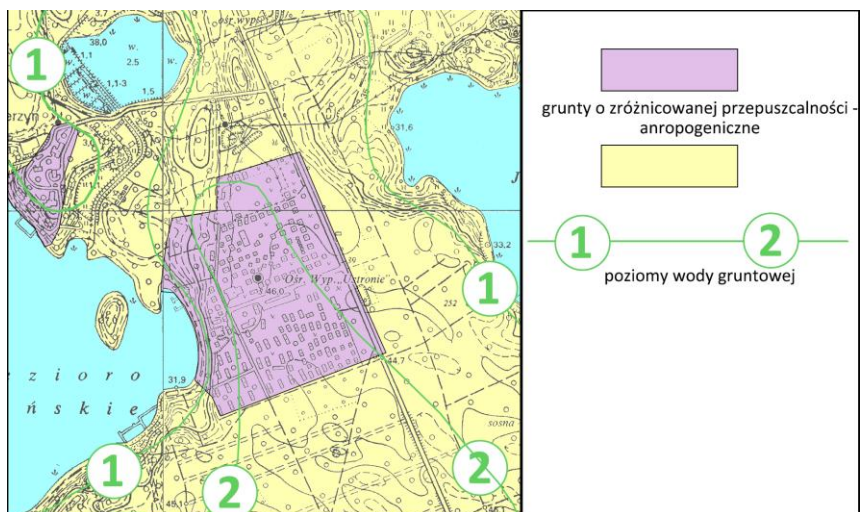
W odległości 4 km na północny wschód leży Sierakowski Park Krajobrazowy. Utworzony został na mocy rozporządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 12 sierpnia 1991 r. w celu ochrony niezwykle interesującego krajobrazu o bogatej rzeźbie terenu z licznymi wzgórzami morenowymi, rynnami polodowcowymi, dolinami rzek i wydmyami.

W odległości 9 km na wschód położony jest Pszczewski Park Krajobrazowy. Park utworzono w 1986 r. w celu zachowania charakterystycznych cech krajobrazu kulturowego i przyrodniczego, które wyróżniają region Pojezierza Lubuskiego i Wielkopolskiego. Teren parku charakteryzuje duże zróżnicowanie form geomorfologicznych i skrywających się pod nimi osadów. Wiąże się to z bogactwem krajobrazów oraz zróżnicowaniem zbiorowisk roślinnych. W 64% teren Parku porośnięty jest lasami, o przewadze drzewostanów sosnowych.

3. Warunki gruntowe

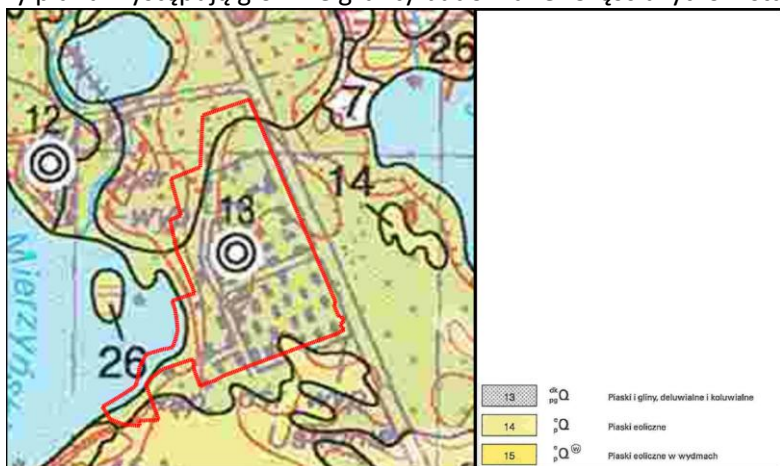
Obszar opracowania położony jest na monoklinie przedsudeckiej, która jest jednostką tektoniczną platformy paleozoicznej. Zbudowana jest ona ze skał permsko-mezozoicznych, leżących niezgodnie na sfałdowanym podłożu paleozoicznym.

Teren na mapie hydrogeologicznej (arkusz 429) leży w jednostce hydrogeologicznej 3abQII/Tr. Dla tej jednostki główny użytkowy poziom wodonośny to poziom czwartorzędowy. Drugorzędnym piętrzem wodonośnym jest piętro trzeciorzędowe. Piętro czwartorzędowe nie jest izolowane lub izolacja jest słaba. Zasoby dyspozycyjne jednostkowe w piętrze czwartorzędowym wynoszą od 100 do 200 m³/24h x km².

Rysunek 5 rodzaj podłoża, na podstawie mapy hydrogeologicznej polski

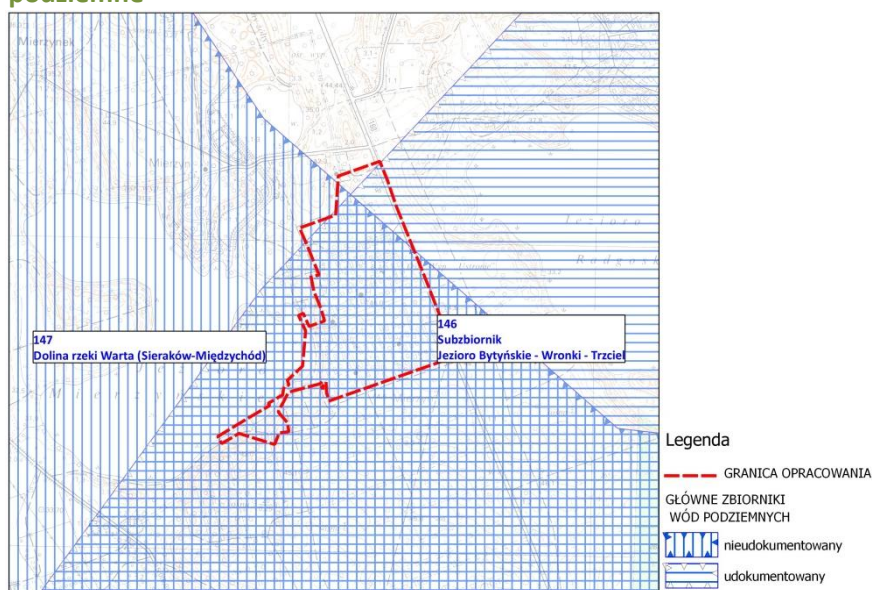
Teren położony jest w zasięgu występowania gruntów o zróżnicowanej przepuszczalności (grunty antropogeniczne) na większości obszaru i średniej przepuszczalności (piaski) w części północnej. Podłoże stanowią piaski i gliny, deluwialne i koluwalne, piaski eoliczne w fragmentach w południowej części, piaski eoliczne w wydmach w północnej części. W granicach zmiany planu występują głównie grunty budowlane. Część użytków stanowią lasy.

Rysunek 6 Wyrzys z Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski, arkusz 429-Międzychód

4. Wody

a) Wody podziemne

Rysunek 7 Zasięg Głównych Zbiorników Wód Podziemnych

Obszar zmiany planu położony jest w zasięgu:

- GZWP nr 146 Subzbiornik Jezioro Bytyńskie-Wronki-Trzciel, dla którego opracowano dokumentację hydrograficzną. Jest to zbiornik porowy trzeciorzędowych wód podziemnych w dolinach. Pierwszym poziomem użytkowym jest poziom czwartorzędowy, występujący na głębokości ok. 70 m p.p.t. Poziom ten oddzielony jest od powierzchni terenu warstwami glin o miąższości ok. 65 m, w związku z czym można uznać, iż wody podziemne tego poziomu są dobrze chronione w sposób naturalny przed bezpośrednią migracją ewentualnych zanieczyszczeń z powierzchni ziemi. Na ww. obszarach wykorzystywane są również wody użytkowego poziomu trzeciorzędowego. Stanowi go poziom GZWP nr 146, występujący na głębokościach ok. 115-120 m p.p.t. Jest on oddzielony od powierzchni terenu warstwami: glin czwartorzędowych o miąższości ok. 65-100 m, piasków czwartorzędowych o miąższości ok. 5-20 m oraz trzeciorzędowych iłów, mułowców i węgla brunatnych o łącznej miąższości ok. 15-30 m. W związku z powyższym można uznać, że wody podziemne tego poziomu są dobrze chronione w sposób naturalny i przed bezpośrednią migracją ewentualnych zanieczyszczeń z powierzchni terenu. Planowany rodzaj działalności, pod warunkiem zastosowania przy realizacji i funkcjonowaniu planowanych inwestycji właściwych rozwiązań technicznych gwarantujących eliminację możliwości zanieczyszczenia środowiska gruntowe-wodnego, nie powinien negatywnie Wpływać na parametry fizyko - chemiczne wód poziomów trzeciorzędowego i czwartorzędowego.

- GZWP nr 147 Dolina rzeki Warty (Sieraków- Międzychód), nie opracowano jeszcze dokumentacji hydrograficznej. Jest to zbiornik utworów czwartorzędowych w dolinach.

Układ głębokości zalegania wód gruntowych związany jest z rzeźbą terenu. W centralnej części obszaru wody zalegają na głębokości 2- 5 m ppt, natomiast w zachodniej i wschodniej części wody zalegają na głębokości mniejszej niż 2 m ppt.

Od 2007 r. ocena jakości wód prowadzona jest dla jednolitych części wód podziemnych. Obszar opracowania leży w obszarze JCWPd nr 42, według podziału na 161 części (ważnego do 2015 roku) oraz nr 41 według podziału na 172 części (ważne od 2016 do 2021 roku). JCWPd nr 42 nie została wskazana jako zagrożona nieosiągnięciem dobrego stanu.

JCWPd nr 42 oznaczono symbolem $Q_{(1-2)}M$. W utworach czwartorzędowych występują jeden lub dwa poziomy wodonośne. Poziom mioceni występuje na całym obszarze, dobrze izolowany, pozbawiony kontaktów hydraulicznych z poziomem czwartorzędowym.

Q – wody porowe w utworach piaszczystych

M – wody porowe w utworach piaszczystych

Monitoringi wód podziemnych prowadzi się w odniesieniu do jednolitych części wód podziemnych.

Formy monitoringu jednolitych części wód podziemnych:

1) monitoring stanu chemicznego;

2) monitoring stanu ilościowego.

Rodzaje monitoringu stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych:

1) monitoring diagnostyczny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych, ustalany na podstawie charakterystyki jednolitych części wód podziemnych i oceny wpływu oddziaływań wynikających z warunków naturalnych i oddziaływań antropogenicznych; prowadzi się dla jednolitych części wód podziemnych, które dostarczają średniorocznie powyżej 100 m³ na dobę wody przeznaczonej do spożycia;

2) monitoring operacyjny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych, ustalany na podstawie charakterystyki jednolitych części wód podziemnych i oceny wpływu oddziaływań wynikających z warunków naturalnych i oddziaływań antropogenicznych oraz monitoringu diagnostycznego; prowadzi się dla jednolitych części wód podziemnych uznanych, na podstawie monitoringu diagnostycznego oraz oceny wpływu oddziaływań, za zagrożone niespełnieniem określonych dla nich celów środowiskowych;

3) monitoring badawczy stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych.

Monitoring stanu ilościowego jednolitych części wód podziemnych prowadzi się dla jednolitych części wód podziemnych, które dostarczają średniorocznie powyżej 100 m³ na dobę wody przeznaczonej do spożycia.

Monitoring diagnostyczny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych prowadzi się raz w danym roku z następującą częstotliwością:

1) co najmniej co 3 lata — dla wód podziemnych o zwierciadle swobodnym;

2) co najmniej co 6 lat — dla wód podziemnych o zwierciadle napiętym.

Monitoring operacyjny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych prowadzi się z następującą częstotliwością:

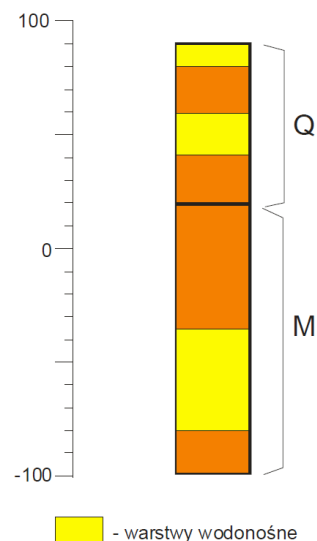
1) co najmniej 2 razy w roku, z wyłączeniem roku, w którym jest prowadzony monitoring diagnostyczny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych — dla wód podziemnych o zwierciadle swobodnym;

2) co najmniej raz w roku, z wyłączeniem roku, w którym jest prowadzony monitoring diagnostyczny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych — dla wód podziemnych o zwierciadle napiętym.

Zakres i częstotliwość monitoringu badawczego stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych wynikają z uwarunkowań związanych z przyczyną przeprowadzenia monitoringu badawczego i powinny być dostosowane do lokalnych warunków tak, aby jego wyniki dostarczyły informacji o koniecznych działaniach dla osiągnięcia celów środowiskowych lub o szczególnych środkach zaradczych przeciwdziałających skutkom przypadkowego zanieczyszczenia w odniesieniu do tych jednolitych części wód podziemnych, dla których zdecydowano o przeprowadzeniu monitoringu badawczego.

Monitoring stanu ilościowego jednolitych części wód podziemnych w zakresie pomiarów poziomu zwierciadła wody prowadzi się z następującą częstotliwością:

1) raz w tygodniu — dla wód podziemnych o zwierciadle swobodnym;

2) raz w miesiącu — dla wód podziemnych o zwierciadle napiętym.

Zgodnie z oceną jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych sieci krajowej w ramach monitoringu diagnostycznego w 2012 r./wg badań PIG/ opublikowaną na stronie internetowej Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Poznaniu (www.poznan.pios.gov.pl) ostatnie badanie w gminie Międzychód zostało zrobione w 2012 roku w ramach monitoringu diagnostycznego stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych. Zbadano wówczas jakość wód podziemnych w punkcie o nr 544 w Międzychodzie. Wody w punkcie zakwalifikowano do III klasy jakości wód. W 2013 roku w ramach monitoringu operacyjnego stanu chemicznego wód podziemnych /wg badań PIG/ w JCWPd nr 42 nie został zlokalizowany żaden punkt kontrolny.

Obszar zmiany planu znajduje się poza obszarami szczególnie narażonymi na zanieczyszczenie związkami azotu.

b) Wody powierzchniowe

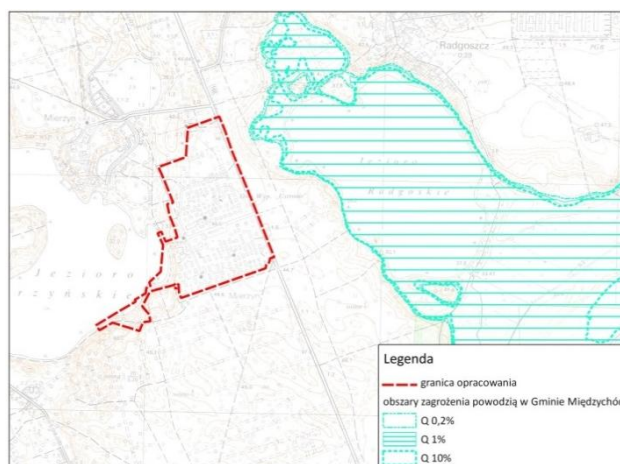
Teren opracowania położony jest poza :

1. obszarami, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat (Q 0,2%)
2. obszarami szczególnego zagrożenia powodzią, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (Q 1%)
3. obszarami szczególnego zagrożenia powodzią, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (Q 10%)

Według Mapy Podziału Hydrograficznego Polski wykonanej przez Zakład Hydrografii i Morfologii Koryt Rzecznych IMGW przez obszar planu przechodzi dział wodny III rzędu. Teren leży w dorzeczu Odry, w regionie wodnym Warty, w ekoregionie Równiny centralne. Zachodnia część terenu położona jest w zlewni Warty od Dormowskiej Strugi do dopływu spod Strychów (JCWP kod RW60002118779). Natomiast wschodnia część terenu leży w zlewni Dopływu z Radgoszczy (JCWP kod RW60001718774). Na zachód od obszaru opracowania znajduje się Jezioro Mierzyńskie natomiast na wschodzie Jezioro Radgoszcz dla których nie wyodrębniono Jednolitych Części Wód Powierzchniowych Jeziornych.

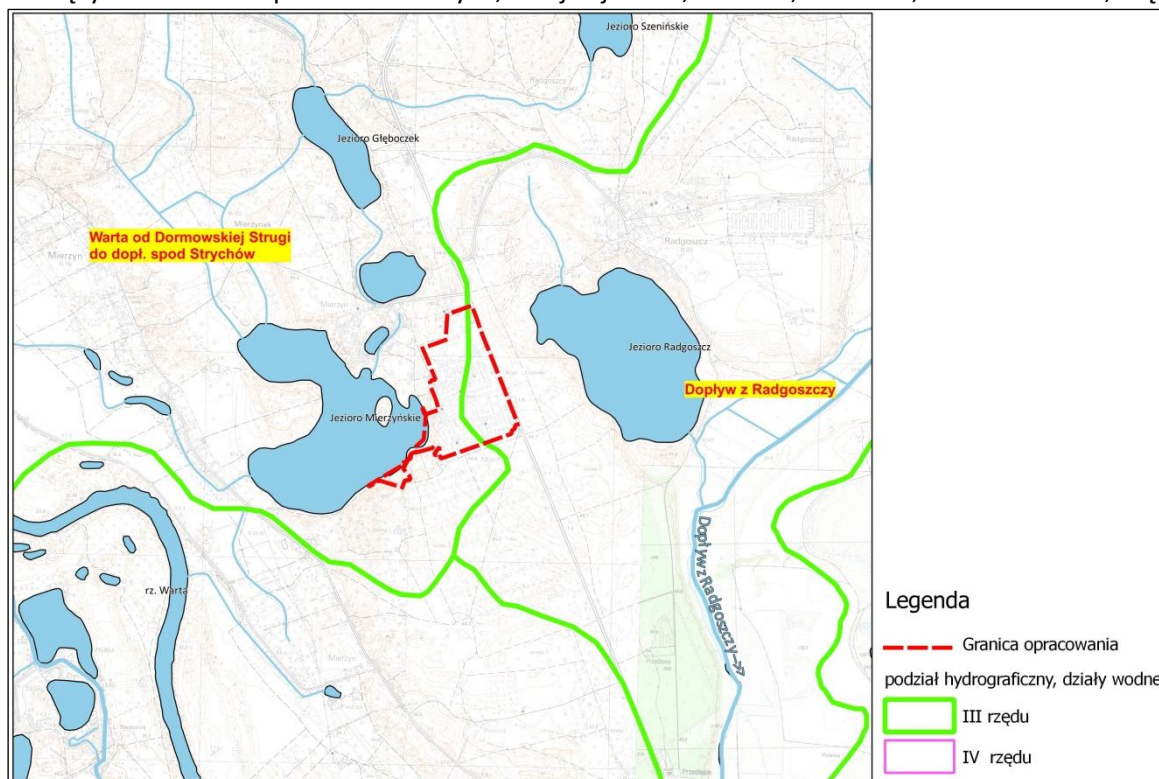
W celu uzyskania dobrego stanu wód, w związku z rosnącą degradacją środowiska widoczną w szczególności w świecie wodnym 23 października 2000 roku podjęto Dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 275 z późn. zm.), zwaną Ramową Dyrektywą Wodną (RDW).

Nadrzędnym celem Ramowej Dyrektywy Wodnej jest osiągnięcie dobrego stanu wszystkich wód do 2015 roku. Zapisy RDW wprowadzają system planowania gospodarowania wodami w podziale na obszary dorzeczy. Dla potrzeb osiągnięcia dobrego stanu wód opracowuje się plany gospodarowania

Rysunek 3 zasięg obszarów zagrożenia powodzią

wodami na obszarach dorzeczy, które zawierają między innymi podsumowanie zharmonizowanych działań zawartych w programie wodno-środowiskowym kraju. Według RDW podstawowym elementem podziału hydrograficznego obszarów dorzeczy są jednolite części wód. Jednolita część wód oznacza oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych, taki jak jezioro, zbiornik, strumień, rzeka lub kanał, część

Rysunek 9 Podział hydrograficzny

strumienia, rzeki lub kanału, wody przejściowe lub pas wód przybrzeżnych. Jednolite części wód są jednostkami, dla których określa się stan wód. Badania stanu wód powierzchniowych prowadzone są w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Wody powierzchniowe, w tym silnie zmienione i sztuczne jednolite części wód, powinny do tego czasu osiągnąć dobry stan chemiczny, oraz odpowiednio, dobry stan ekologiczny lub dobry potencjał ekologiczny, gdzie:

- stan ekologiczny obowiązuje dla naturalnych jednolitych części wód,
- potencjał ekologiczny dla sztucznych lub silnie zmienionych jednolitych części wód.

Cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych ustalane są zgodnie z zapisami art. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Stosowana jest przy tym zasada - jeśli do danej części wód odnosi się więcej niż jeden z celów, ustala się cel najbardziej rygorystyczny.

Zachodnia część terenu opracowania położona jest w JCWP „Warta od Kamionki do Obry” (PL RW60002118779). Jest to JCWP silnie zmieniona, typ abiotyczny 21 – wielka rzeka nizinna. Stan JCPW ocenia się jako zły. JCWP jest określona jako zagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych. Określono dla niej derogacje czasowe w związku z brakiem możliwości technicznych i dysproporcjonalnymi kosztami. Derogacje uzasadniono przez:

- silne zmiany morfologiczne (regulacje)
- 100% długości cieku objęte zabudową podłużną;
- długi czas procesu inwestycyjnego pozyskania środków na renaturyzację z uwagi na położenie całej części wód w obszarze NATURA 2000.

Część wschodnia terenu położona jest w JCWP „Dopływ z Radgoszczy” (PLRW 60001718774). Jest to JCWP naturalny, typ abiotyczny 17 - potok nizinny piaszczysty. Stan JCPW ocenia się jako zły.

JCPW jest zagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych. Dla ww. JCWP zostały ustanowione derogacje czasowe w związku z brakiem możliwości technicznych i dysproporcjonalnymi kosztami. Derogacje uzasadniono przez:

- silne zmiany morfologiczne w zakresie drożności cieku,
- długi czas procesu inwestycyjnego pozyskania środków na renaturyzację z uwagi na położenie całej części wód w obszarze NATURA 2000.

Monitoring jednolitych części wód powierzchniowych prowadzi się w formie programów obejmujących:

1) pomiary objętości i poziomu lub natężenia przepływu wód w zakresie stosownym dla stanu ekologicznego i chemicznego oraz potencjału ekologicznego;

2) monitorowanie:

- a) stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione i trendów jego zmian,
- b) potencjału ekologicznego sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych i trendów jego zmian,
- c) stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych i trendów jego zmian.
- d) spełnienia dodatkowych wymagań określonych dla obszarów chronionych,
- e) długoterminowych trendów zmian stężeń substancji priorytetowych, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 10 listopada 2011 r. w sprawie wykazu substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. Nr 254, poz. 1528), i innych zanieczyszczeń ulegających bioakumulacji.

Rodzaje monitoringów wód powierzchniowych to:

- 1) monitoring diagnostyczny
- 2) monitoring operacyjny
- 3) monitoring badawczy
- 4) monitoring obszarów chronionych

W lata 2004-2015 badania monitoringowe nie obejmowały żadnej ze wspomnianych JCW. Brak danych o stanie wód wspomnianych JCWP. Nie były one także objęte oceną eutrofizacji rzek przeprowadzoną w latach 2004-2007, 2007-2009 i 2008-2010³¹.

5. Powietrze

Jakość powietrza atmosferycznego jest wypadkową naturalnych procesów i zjawisk zachodzących w atmosferze oraz emisji substancji związanych z działalnością człowieka. Z powodu wpływu emisji antropogenicznej na środowisko konieczne jest podejmowanie działań zmniejszających presję i niekorzystne zmiany w środowisku. Główny kierunek inicjatyw skierowany jest na redukcję emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z opalania i procesów technologicznych. Ważne są również zadania związane z dbałością o stan dróg i taboru komunikacji publicznej oraz utrzymaniem czystości i pielęgnacji zieleni. Rozkład emisji substancji gazowych i pyłowych do powietrza w znaczącym stopniu odpowiada charakterowi zagospodarowania terenu. Wpływ na jakość powietrza atmosferycznego mają: zanieczyszczenia przemysłowe, zanieczyszczenia wywołane emisją niską oraz zanieczyszczenia komunikacyjne.

Zgodnie z art. 89 Ustawy o ochronie środowiska Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku, dokonuje oceny poziomów substancji w powietrzu w danej strefie za rok poprzedni oraz odrębnie dla każdej substancji dokonuje klasyfikacji stref, w których poziom odpowiednio:

- 1) przekracza poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji;

³¹ Informacje o wynikach badań opublikowane zostały na stronie internetowej Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Poznaniu (www.poznan.pios.gov.pl).

- 2) mieści się pomiędzy poziomem dopuszczalnym a poziomem dopuszczalnym powiększonym o margines tolerancji;
- 3) nie przekracza poziomu dopuszczalnego;
- 4) przekracza poziom docelowy;
- 5) nie przekracza poziomu docelowego;
- 6) przekracza poziom celu długoterminowego;
- 7) nie przekracza poziomu celu długoterminowego.

W roku 2016 Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu przygotował roczną ocenę jakości powietrza dotyczącą 2015r³². Rejon opracowania wchodzi w skład strefy wielkopolskiej.

Strefę wielkopolską zaliczono do poniższych klas :

Zanieczyszczenia	Ocena pod kątem ochrony zdrowia	Ocena pod kątem ochrony roślin
Dwutlenek azotu NO ₂	A	
Tlenek azotu NO _x		A
Dwutlenek siarki SO ₂	A	A
Benzen C ₆ H ₆	A	
Ołów Pb	A	
Arsen As	A	
Nikiel Ni	A	
Kadm Cd	A	
Benzo(a)piren B(a)P	C	
Pył PM10	C	
Pył PM2,5	C	
Ozon O ₃	A	A
Tlenek węgla CO	A	

- klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych;
- klasy B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny powiększony o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny, poziomy docelowy,
- do klasy D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;
- do klasy D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.

Względem poprzednich lat nastąpiła poprawa jakości powietrza w zakresie poziomu Ozonu gdzie klasa zmieniła się z C (w 2012 roku) na A, zarówno pod kątem ochrony zdrowia jak i ochrony roślin. W ostatnim roku nastąpiło pogorszenie jakości powietrza w strefie wielkopolskiej pod względem obecności pyłów PM2,5 gdzie klasa jakości zmieniła się z A (w 2014 roku) na C. Poziomy pozostałych substancji nie zmieniły klasy. W strefie wielkopolskiej największym problemem jest poziom Benzo(a)piren B(a)P, pyły PM2,5 i pyły PM10.

Benzo(a)piren jest głównym przedstawicielem wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA). Źródłem powstawania benzo(a)pirenu mogą być silniki spalinowe, spalarnie odpadów, liczne procesy przemysłowe (np. produkcja koksu), pożary lasów, dym tytoniowy, a tak że wszelkie procesy

³² Informacje o wynikach badań opublikowane zostały na stronie internetowej Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Poznaniu (www.poznan.pios.gov.pl).

rozkładu termicznego związków organicznych przebiegające przy niewystarczającej ilości tlenu. Nośnikiem benzo(a)pirenu w powietrzu jest pył, dlatego jego szkodliwe oddziaływanie jest ściśle związane z oddziaływaniem pyłu oraz jego specyficznymi właściwościami fizycznymi i chemicznymi. Benzo(a)piren oddziałuje szkodliwie nie tylko na zdrowie ludzkie ale także na roślinność, glebę i wodę. Wykazuje on małą toksyczność ostrą, zaś dużą toksyczność przewlekłą, co związane jest z jego zdolnością kumulacji w organizmie. Podobnie, jak inne WWA, jest kancerogenem chemicznym, a mechanizm jego działania jest genotoksyczny, co oznacza, że reaguje z DNA, przy czym działa po aktywacji metabolicznej. W wyniku przemian metabolicznych benzo(a)pirenu, w organizmie człowieka dochodzi do powstania i gromadzenia hydroksypochodnych benzo(a)pirenu o bardzo silnym działaniu rakotwórczym. Przeciętny okres między pierwszym kontaktem z czynnikiem rakotwórczym a powstaniem zmian nowotworowych wynosi ok. 15 lat, ale może być krótszy. Benzo(a)piren, podobnie jak inne WWA, wykazuje toksyczność układową, powodując uszkodzenie nadnerczy, układu chłonnego, krwiotwórczego i oddechowego. Należy wspomnieć, że w powietrzu WWA ulegają, pod wpływem działania promieni słonecznych, zjawisku fotoindukcji, które powoduje wzrost podatności do tworzenia się połączeń z materiałem genetycznym – DNA.

Pył PM₁₀ składa się z mieszaniny cząstek zawieszonych w powietrzu, będących mieszaniną substancji organicznych i nieorganicznych. Pył zawieszony może zawierać substancje toksyczne takie jak wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (np. benzo(a)piren), metale ciężkie oraz dioksyny i furany. Pył PM₁₀ zawiera cząstki o średnicy mniejszej niż 10 mikrometrów, które mogą docierać do górnych dróg oddechowych i płuc. Poziom dopuszczalny dla stężenia średniodobowego wynosi 50 µg/m³ i może być przekraczany nie więcej niż 35 dni w ciągu roku. Poziom dopuszczalny dla stężenia średniorocznego wynosi 40 µg/m³, a poziom alarmowy 200 µg/m³. Największą emisję pyłów powoduje spalanie węgla w starych i często źle wyregulowanych kotłach i piecach domowych oraz w dużych miastach komunikacja. Spalanie odpadów w tych kotłach, które choć jest nielegalne i powoduje poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, jest praktykowane przez niektórych mieszkańców. Emisja pyłów powodowana jest również przez przemysł, szczególnie energetyczny, chemiczny, wydobywczy i metalurgiczny, ale ze względu na wysokość emitorów oraz obowiązujące przepisy prawne regulujące dopuszczalne wartości emisji, źródła te mają zwykle dużo mniejszy wpływ na jakość powietrza. Pyły o średnicy poniżej 10 mikrometrów absorbowane są w górnych drogach oddechowych i oskrzelach. Inhalowane do płuc mogą powodować różne reakcje ze strony ustroju np. kaszel, trudności z oddychaniem i zadyszkę, szczególnie w czasie wysiłku fizycznego. Przyczyniają się do zwiększenia zagrożenia infekcjami układu oddechowego oraz występowania zaostrzeń objawów chorób alergicznych np. astmy, kataru siennego i zapalenia spojówek. Nasilenie objawów zależy w dużym stopniu od stężenia pyłu w powietrzu, czasu ekspozycji, dodatkowego narażenia na czynniki pochodzenia środowiskowego oraz zwiększonej podatności osobniczej. Drobne frakcje pyłów mogą przenikać do krwioobiegu, a dłuższe narażenie na wysokie stężenia pyłu może mieć istotny wpływ na przebieg chorób serca (nadciśnienie, zawał) lub nawet zwiększać ryzyko zachorowania na choroby nowotworowe, szczególnie płuc. Nowe dane świadczą o ujemnym wpływie inhalowanego pyłu na zdrowie kobiet ciężarnych oraz rozwijającego się płodu (niski ciężar urodzeniowy, wady wrodzone, powikłania przebiegu ciąży).

Pył PM_{2,5} zawiera cząstki o średnicy mniejszej niż 2,5 mikrometra, które mogą docierać do górnych dróg oddechowych, płuc oraz przenikać do krwi. Docelowa wartość średnioroczna dla pyłu PM_{2,5} wynosi 25 µg/m³, poziom dopuszczalny 25 µg/m³, a poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji dla 2012 r. 27 µg/m³. W 2015 r. w Pleszewie nastąpiło przekroczenie poziomu dopuszczalnego, stężenie wyniosło 34 µg/m³. Do 2020 roku należy dotrzymać wartość dopuszczalną równą 20 µg/m³.

Największą emisję pyłów powoduje spalanie węgla w starych i często źle wyregulowanych kotłach i piecach domowych oraz w dużych miastach komunikacja. Spalanie odpadów w tych kotłach, które choć jest nielegalne i powoduje poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, jest praktykowane przez

niektórych mieszkańców. Emisja pyłów powodowana jest również przez przemysł, szczególnie energetyczny, chemiczny, wydobywczy i metalurgiczny, ale ze względu na wysokość emitorów oraz obowiązujące przepisy prawne regulujące dopuszczalne wartości emisji, źródła te mają zwykle dużo mniejszy wpływ na jakość powietrza.

Uchwałą nr XXXIX/769/13 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 listopada 2013 r. przyjęto „Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”. Program przygotowany został ze względu na pył PM10 oraz benzo-alfa-piren. W programie wyznaczono zadania Marszałka Województwa, WIOŚ i innych jednostek oraz zadania podmiotów korzystających ze środowiska dla poprawy jakości powietrza. Działania naprawcze na poziomie lokalnym obejmują lata 2014-2022.

Jako zadania wójtów, burmistrzów i prezydentów strefy wielkopolskiej odnoszące się do zagadnień planowania przestrzennego wskazano, m. in.:

- Prowadzenie działań ograniczających emisję zanieczyszczeń do powietrza z indywidualnych systemów grzewczych, w obszarach nienarażonych na wysokie stężenia pyłu zawieszonego PM10 oraz benzo(a)pirenu (poza obszarami przekroczeń),
- Rozbudowa i modernizacja sieci ciepłowniczych zapewniająca podłączenie nowych użytkowników,
- Rozwój sieci gazowych,
- Uwzględnianie w planach zagospodarowania przestrzennego wymogów dotyczących zaopatrywania mieszkań w ciepło z nośników niepowodujących nadmiernej emisji zanieczyszczeń z indywidualnych systemów grzewczych oraz projektowanie linii zabudowy uwzględniając zapewnienie „przewietrzania” miasta ze szczególnym uwzględnieniem terenów o gęstej zabudowie oraz zwiększenie powierzchni terenów zielonych (nasadzenie drzew i krzewów),
- Rozwój systemów ścieżek rowerowych lub komunikacji rowerowej w miastach i gminach.

W 2012 roku Sejmik Województwa Wielkopolskiego przyjął „Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej ze względu na ozon” (Uchwała Nr XXIX/565/12 z dnia 17 grudnia 2012 r.). W programie wyznaczono zadania Marszałka Województwa, WIOŚ i innych jednostek oraz zadania podmiotów korzystających ze środowiska dla poprawy jakości powietrza. Jako zadania wójtów, burmistrzów i prezydentów strefy wielkopolskiej wskazano:

1. Kompleksowe uwzględnianie w strategicznych dokumentach miast i gmin zagadnień ochrony powietrza w tym w zakresie ozonu oraz emisji prekursorów ozonu, a szczególnie w strategiach i planach energetycznych.
2. Prowadzenie kampanii edukacyjno-informacyjnych w zakresie szkodliwości ozonu w przyziemnej warstwie atmosfery.
3. Uwzględnianie w trakcie realizacji działań związanych z ograniczaniem emisji z indywidualnych systemów grzewczych zagadnień zanieczyszczenia ozonem poprzez preferowanie działań redukujących prekursory ozonu.
4. Wprowadzanie stref ograniczonego ruchu pojazdów w miastach, w których istnieją możliwości techniczne, logistyczne i ekonomiczne.
5. Usprawnianie ruchu miejskiego, eliminacja zatorów drogowych poprzez „zielone fale”.
6. Tworzenie atrakcyjnego systemu komunikacji zbiorowej w celu zastępowania komunikacji indywidualnej.
7. Tworzenie ścieżek rowerowych i ciągów ruchu pieszego.
8. Uwzględnianie problemu emisji zanieczyszczeń do powietrza w przypadkach wymiany floty autobusów komunikacji zbiorowej poprzez wybór pojazdów pracujących na bardziej ekologiczne paliwo oraz spełniających normy emisji spalin Euro 4, a docelowo Euro 5 i Euro 6.

9. Uwzględnianie w zakupach i zamówieniach publicznych problemów ochrony powietrza poprzez odpowiednie przygotowywanie specyfikacji zamówień publicznych, które uwzględniać będą potrzeby ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem ozonem (np. zakup środków transportu spełniających odpowiednie normy emisji spalin).
10. Przygotowywanie sprawozdań z realizacji zadań wskazanych w Programie zgodnie z zasadami określonymi w Programie i przekazywanie ich do Marszałka Województwa (oraz do wiadomości właściwego starosty) do 30 czerwca za rok poprzedni.

W 2016 roku Rada Miejska Międzychodu przyjęła uchwałę nr XXIV/216/2016 z dnia 29 marca 2016 zmieniającą uchwałę w sprawie przyjęcia „Planu gospodarki niskoemisyjnej dla Gminy Międzychód” wraz z Prognozą oddziaływania na środowisko. W planie tym określono cel strategiczny, którym jest obniżenie do roku 2020 emisji CO² w stosunku do roku bazowego (rok 2002) o 20%. Za cel pomocniczy przyjęto ograniczenie zużycia energii do 2020 roku, w stosunku do roku bazowego (rok 2002), o 20% oraz zwiększenie udziału energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych.

Celowi strategicznemu podporządkowane są cele szczegółowe. Do celów szczegółowych zaliczono realizację poszczególnych zadań inwestycyjnych i nie inwestycyjnych, które przyczynią się do realizacji celu strategicznego, a więc redukcji emisji CO₂ o 20 procent.

6. Klimat

Według regionalizacji klimatycznej W. Okołowicza teren opracowania leży w regionie śląsko-wielkopolskim, reprezentującym obszar przewagi wpływów oceanicznych. Amplitudy temperatur są mniejsze niż średnie w Polsce. Wiosna jest wczesna i ciepła, długie lato, zima łagodna i krótka z nietrwałą pokrywą śnieżną. Wilgotność względna powietrza kształtuje się podobnie jak na obszarze całego kraju; wartości najwyższe notuje się w okresie od października do stycznia (84-88%), minimum przypada na czerwiec i lipiec (72-74%). Jeśli chodzi o zachmurzenie, to najwyższe wartości notuje się również w okresie jesienno – zimowym a najniższe we wrześniu i czerwcu. Opady kształtują się nieco poniżej średniej krajowej. Roczna suma opadów wynosi około 550 mm. Podobnie jak na terenie całego kraju przeważają wiatry zachodnie. Najrzadziej występują wiatry północne i północno – wschodnie. Prędkości wiatrów są zróżnicowane, największe charakteryzują wiatry zachodnie, najmniejsze wiatry południowo – wschodnie. Zróżnicowane warunki morfologiczne, wody, charakter szaty roślinnej mają wpływ na charakter klimatu lokalnego.

Obszar opracowania stanowi teren zalesiony i w znacznym stopniu zadrzewiony. Obszary takie charakteryzują się dobrymi warunkami termicznymi i wilgotnościowymi o zmniejszonych dobowych wahaniami, nieco gorszymi warunkami solarnymi z uwagi na zacienienie. Są to jednak tereny o powietrzu wzbogaconym w tlen, ozon, olejki eteryczne podnoszące komfort bioklimatyczny.

7. Hałas

Kryteria poprawności klimatu akustycznego w środowisku określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112 j.t.) oraz dział V „Ochrona przed hałasem Prawa ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r., poz. 672 j.t. z późn. zm). Dla klas terenu wyróżnionych ze względu na sposób zagospodarowania i pełnione funkcje podano dopuszczalny równoważny poziom hałasu LAeqD w porze dziennej (6:00–22:00) i LAeqN w porze nocnej (22:00–6:00) oraz dopuszczalne wartości wskaźników długookresowych L_{DWN} i L_N dla poszczególnych rodzajów źródeł hałasu i określonych przedziałów czasu. Podstawą określenia dopuszczalnej wartości poziomu równoważnego hałasu dla danego terenu jest zaklasyfikowanie go do określonej kategorii, o wyborze której decyduje sposób zagospodarowania. Spełnienie wymogów rozporządzenia nie gwarantuje warunków, w których nie występuje uciążliwe oddziaływanie hałasu. Przyjęte standardy stanowią kompromis pomiędzy oczekiwaniami i realnymi możliwościami ograniczania hałasów, w szczególności komunikacyjnych.

Obszar opracowania sąsiaduje bezpośrednio z drogą wojewódzką nr 160 , odcinek Drezdenko-Międzychód, która może być potencjalnym źródłem hałasu. Dla drogi tej nie opracowano map akustycznych. W roku 2015 na sieciach dróg krajowych oraz wojewódzkich został przeprowadzony Generalny Pomiar Ruchu (GPR). Wyniki pomiarów dotyczące dróg wojewódzkich zostaną opublikowane do końca czerwca 2016 r. Analogiczne badanie wykonane było w roku 1995, 2000, 2005 i 2010. Wyniki badania zawarto w poniższej tabeli.

DROGA WOJEWÓDZKA NR 160										
Rok badania	Badany odcinek drogi	Pojazdy samochodowe ogółem	Struktura rodzaju pojazdów samochodowych							
			motocykle	samochody osobowe, mikrobusy	samochody dostawcze	samochody ciężarowe bez przyczepy	samochody ciężarowe z przyczepą	autobusy	ciągniki rolnicze	
1995	granica województwa (Sowia Góra)→Gorzyń	6453	brak danych							
2000	granica województwa (Sowia Góra)→Gorzyń	5041	20	4165	418	171	151	76	40	
2005	granica województwa (Sowia Góra)→Międzychód	1654	7	1256	208	55	108	12	8	
2010	granica województwa (Sowia Góra)→Międzychód	2860	31	2214	295	114	183	14	9	

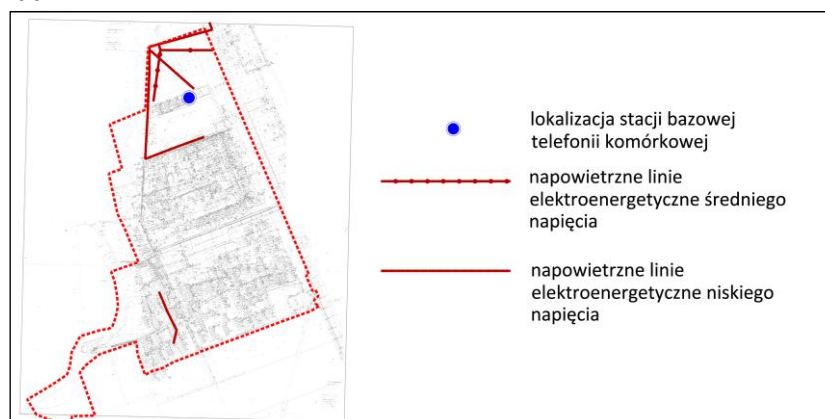
W zmianie planu wyznaczono tereny ML, 2US, UT, UT/UZ na których należy zachować dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku od dróg i linii kolejowych jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych:

- Wskaźniki, które mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby
 - $L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom 65 dB,
 - $L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom 56 dB,
- Wskaźniki, które mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem
 - L_{DWN} przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku 68 dB,
 - L_N przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy 59 dB.

8. Promieniowanie elektromagnetyczne

Pole elektromagnetyczne to pole elektryczne, magnetyczne i elektromagnetyczne o częstotliwości od 0 Hz do 300GHz. Z uwagi na sposób oddziaływania promieniowania na materię widmo promieniowania elektromagnetycznego można podzielić na promieniowanie jonizujące i niejonizujące. Wokół linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia pojawiają się promieniowanie niejonizujące. Nadmierne dawki takiego promieniowania działają szkodliwie na człowieka i inne organizmy żywe. Pole elektromagnetyczne wpływa niekorzystnie na warunki bytowania człowieka oraz na przebieg procesów życiowych. Może powodować wystąpienie zaburzeń funkcji ośrodkowego układu nerwowego, układów: rozrodczego, hormonalnego, krwionośnego oraz narząd słuchu i wzroku. U roślin powoduje opóźniony wzrost i zmiany w budowie zewnętrznej, u zwierząt zaburzenia neurologiczne, nieprawidłowości w funkcjonowaniu układu krążenia, zakłócenia wzrostu. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku reguluje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. Dopuszczalne poziomy pól elektroenergetycznych w środowisku zróżnicowano dla: terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową oraz miejsc

dostępnych dla ludności. Wartość dopuszczalna dla miejsc dostępnych dla ludności wynosi 10 kV/m, natomiast dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową 1 kV/m. Dopuszczalna wartość składowej elektrycznej dla pola o częstotliwości od 3 do 300 MHz wynosi 7 V/m dla miejsc dostępnych dla ludzi.

Rysunek 10 obiekty generujące pole elektromagnetyczne

W roku 2011 rozpoczęto drugi cykl badań pól elektroenergetycznych w środowisku prowadzonych przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu w ramach Państwowego monitoringu Środowiska. W żadnym z punktów pomiarowych nie stwierdzono przekroczenia poziomu dopuszczalnego. Na terenie gminy Międzychód nie były zlokalizowane żadne punkty pomiarowe.

Podstawowe zasady ochrony środowiska przed polami elektromagnetycznymi zostały określone w art. 121 ustawy z dnia 24 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska. Źródłami pola elektromagnetycznego powodującego przekroczenie wartości dopuszczalnych mogą być linie elektroenergetyczne jeśli ich napięcie znamionowe jest równe bądź wyższe niż 110 kV. Przez teren objęty zmianą planu nie przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia 110kV. Zlokalizowane są natomiast napowietrzne linie elektroenergetyczne średniego i niskiego napięcia.

Źródłem promieniowania elektromagnetycznego wielkiej częstotliwości (powyżej 100 kHz) mogą być urządzenia radiokomunikacyjne i radiolokacyjne – stacje bazowe telefonii komórkowej. Emitują one do środowiska fale elektromagnetyczne wysokiej częstotliwości w postaci: radiofal o częstotliwości od 0,1 do 300 MHz oraz mikrofal od 300 do 300 000 MHz. W granicach zmiany planu, w jego północnej części zlokalizowana jest stacja bazowa telefonii komórkowej przekazująca sygnał telefonii komórkowej Plus i T-Mobile(standard:GSM900) oraz Aero 2 (standard UMTS900).

9. Odpady

Na terenie gminy Międzychód obowiązuje regulamin utrzymania czystości i porządku Gminy Międzychód uchwalony uchwałą Rady Miejskiej Międzychodu nr XXV/233/2016 z dnia 19 kwietnia 2016 r. Zgodnie z regulaminem właściciele nieruchomości zobowiązani są do prowadzenia selektywnej zbiórki odpadów w szczelnych i zamkniętych pojemnikach. Odpady komunalne odbierane od właścicieli podlegają unieszkodliwianiu w regionalnych instalacjach przetwarzania odpadów komunalnych i zakładach posiadających stosowne zezwolenia w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów.

10. Roślinność i zwierzęta

Według Mapy potencjalnej roślinności naturalnej i regionalizacji geobotanicznej Polski Jana Marka Matuszkiewicza tereny opracowania położone są w dziale Brandenbursko – Wielkopolskim, w krainie Notecko-Lubuskiej, w okręgu Międzyrzecko-Nowotomyskim, w podokręgu Skwierzyńskim.

Większość terenu położona jest w zasięgu występowania suboceanicznego boru sosnowego (Leucobryo-Pinetum). Drzewostan składa się z sosny z domieszką brzozy brodawkowatej oraz świerka i jodły w granicach naturalnych zasięgów geograficznych tych drzew. W warstwie krzewów występuje

zwykle jarzębina i kruszyna oraz podrost dębów i buka (w suboceniacznym borze świeżym). Warstwa zielna jest zwykle zróżnicowana na postać krzewinkową z borówką czarną, brusnicą i wrzosem oraz trawistą ze śmiałkiem pogiętym (w suboceanicznym borze świeżym) i kostrzewą owczą. Warstwa porostowo-mszysta jest obficie wykształcona z takimi gatunkami jak: rokitnik pospolity, gajnik lśniący, widłoząb falisty, bielistka siwa. Zespół Peucedano-Pinetum wyróżnia się częstym występowaniem nawłoci pospolitej, węży mordy niskiego, gorysz pagórkowego, kokoryczki wonnej, pajęcznicy gałęzistej i konwalii majowej. Bory sosnowe świeże zwane są także świeżymi borami sosnowym.

W południowej części planu występuje grąd środkowoeuropejski, odmiana śląsko-wielkopolska, forma niżowa, seria uboga (Galio-Carpinetum). W formacji tej występują gatunki charakterystyczne dla wszystkich grądów, takie jak grab pospolity (*Carpinus betulus*), lipa drobnolistna (*Tilia cordata*) i dąb szypułkowy (*Quercus robur*). W warstwie drzewostanu występuje ponadto buk pospolity (*Fagus sylvatica*), w podszycie jarząb brekinia (*Sorbus torminalis*), klon polny (*Acer campestre*) oraz róża polna (*Rosa arvensis*).

Teren ten w większości stanowi obecnie obszar rekreacyjno-wypoczynkowy, który jest najintensywniej wykorzystywany w okresie letnim, jednak w mniejszym natężeniu jest użytkowany przez cały rok. Porośnięty jest lasami i zadrzewieniami. W lasach dominuje sosna 92% - posadzona po klęsce szkodników owadów w okresie międzywojennym, stwierdza się też niewielki udział brzozy oraz sporadycznie dęby. W podszycie stwierdza się bez czarny i czeremchę. Na terenach zadrzewień w ośrodku wczasowym dominuje sosna, a towarzyszą jej: świerk, jesion, brzoza brodawkowata, topola, grab pospolity, lipa drobnolistna. W bezpośrednim otoczeniu jeziora na terenach wilgotnych występuje olsza czarna. W pasie wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 160 występuje robinia akacjowa. Roślinność przybrzeżną i wodną jeziora Mierzyn stanowi szuwar trzcinowy (trzcina pospolita), a na obszarach poza opracowaniem planu stwierdzono występowanie szuwaru oczeretowego i turzycy. Na działkach letniskowych oraz w zabudowie turystycznej i rekreacyjno-sportowej dominuje sosna, urozmaicona nasadzeniami ozdobnymi, oraz pielęgnowane trawniki. W obszarze opracowania nie są zlokalizowane żadne zidentyfikowane stanowiska roślin i zwierząt objętych ochroną gatunkową.

W lasach otaczających obszar opracowania występują także leśne ssaki, owady, gady i płazy. Wśród ssaków występują licznie: jelenie, sarny, dziki, a przechodnio również wilki, stwierdzono też występowanie nocka dużego. Wśród owadów w nadleśnictwie Międzychód (wg programu gospodarczo-ochronnego dla Leśnego Kompleksu Promocyjnego Puszcza Notecka) wymienia się szkodniki: brudnicę mniszkę, barczatkę sosnowkę, strzygonie choinówkę, poproch cetyniak i boreczniki. W jeziorach Puszczy Noteckiej występują sieje i sielawy, a w ich otoczeniu na siedliskach wilgotnych stwierdza się występowanie kumaka nizinnego. Należy jednak zauważyć, że intensywne użytkowanie terenu objętego planem powoduje odstraszenie dzikich zwierząt leśnych z tych rejonów.

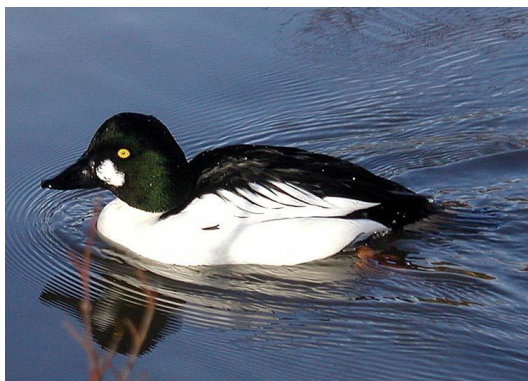
W trakcie prac terenowych nad niniejszą prognozą nie stwierdzono występowania gatunków roślin, grzybów lub zwierząt objętych ochroną gatunkową w obszarze opracowania.

Puszcza Notecka, w granicach której znajduje się obszar opracowania jest miejscem ważnym dla ptaków w okresie gniazdowania oraz migracji. Jest to fragment większej ostoi ptaków na terenie której gniazdują m.in.: kania czarna (25–30 par), kania ruda (20–25 par), bielik (11–14 par) i rybołów (7–10 par). Ponadto sporadycznie gniazduje tu bardzo rzadki w Wielkopolsce orlik krzykliwy. Na terenie tym do lęgów przystępuje też 7–9 par puchacza oraz sporadycznie włochatka. Gniazdują tu także bąki (16–20 odżywiających się samców), bociany czarne (10–12 par), łabędzie nieme (ok. 50 par), łabędzie krzykliwe (1 para), błotniaki stawowe (ponad 40 par) i żurawie (ponad 60 par). Liczne jeziora są miejscem koncentracji ptaków czasie migracji. Na szczególną uwagę zasługuje jezioro

Chrzypskie (oddalone o 26 km na wschód od obszaru opracowania), na którym znajduje się noclegowisko gęsi zbożowych i biało czelnych gromadzące do 25 000 osobników.³³

Na podstawie wyników „Inwentaryzacji ornitologicznej obszaru specjalnej ochrony ptaków PLB300015 Puszcza Notecka”, wykonanym przez Biuro Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej w 2010 r. na zlecenie GDOŚ ustalono, że teren wód powierzchniowych śródlądowych o symbolu WS (fragment jez. Mierzyńskiego) jest obszarem występowania bielika i kani czarnej, a na zbiorniku wodnym położonym na północ od opracowanego planu stwierdzono występowania gągoła oraz łabędzia niemego.

Obszar opracowania wchodzi w skład obszaru specjalnej ochrony „Puszcza Notecka” PLB300015, w którym stwierdzono występowanie:

– Gągoł (*Bucephala clangula*) -gatunek chroniony, wymieniony w Dyrektywie ptasiej,

Rysunek 4 Gągoł

zagrożony utratą siedlisk lęgowych w wyniku wycinania starych dziuplastych drzewostanów i osuszania śródleśnych bagienek i zbiorników wodnych; jej siedliskiem są Śródleśne jeziora i stawy hodowlane, starorzecza, itp. ptak wędrowny.

Podgorzałka zwyczajna (*Aythya nyroca*)- ptak chroniony; wymieniony w Polskiej czerwonej księdze zwierząt jako silnie zagrożony wyginięciem, i w Dyrektywie ptasiej; zagrożony przez zmiany siedliskowe w wyniku intensyfikacji gospodarki stawowej, zwłaszcza na prywatyzowanych stawach, jej siedliskiem są płytkie wody śródlądowe z dobrze rozwiniętymi szuwarami, kożuchami roślinności, głównie na stawach hodowlanych i jeziorach, ptak wędrowny;

- Lelek zwyczajny (*Caprimulgus europaeus*) - gatunek chroniony, wymieniony w Dyrektywie ptasiej; siedliskiem są Bory suche i mieszane w pobliżu polan, zrębów i młodników, także zarastające pożarzyska, wrzosowiska, młode drzewostany na wydmach; Nie buduje gniazda, lecz jaja składa w zagłębieniu bezpośrednio na ściółkę leśną, ptak wędrowny;
- Bielik zwyczajny (*Haliaeetus albicilla*) - gatunek chroniony, wymieniony w polskiej czerwonej księdze zwierząt jako wymagający szczególnej uwagi, i w dyrektywie ptasiej, zagrożony przez utratę siedlisk poprzez wyrąb starych drzewostanów w pobliżu wód oraz niepokojenie w okresie lęgowym; siedliskiem są stare drzewostany w pobliżu jezior, stawów hodowlanych,

³³ Opracowanie „Obszary ważne dla ptaków w okresie gniazdowania oraz migracji na terenie województwa wielkopolskiego” Przemysław Wylegała, Stanisław Kuźniak, Paweł T. Dolata, Poznań 2008r.

zbiorników zaporowych, rzek, a także na wybrzeżu morskim; tryb życia osiadły lub koczowniczy, zimuje bardzo nielicznie na wodach śródlądowych;

- Kania czarna (*Milvus Migrans*) - gatunek chroniony, wymieniony w Polskiej czerwonej księdze zwierząt jako bliski zagrożenia, oraz w Dyrektywie ptasiej; zagrożony przez utratę siedlisk poprzez wyręb starych drzew w pobliżu wód, likwidację zabagnień i zadrzewień oraz intensyfikację rolnictwa; siedliskiem są brzegi lasów liściastych i mieszanych w pobliżu terenów otwartych i zbiorników wodnych oraz w dolinach rzecznych; ptak wędrowny;
- Kania ruda (*Milvus milvus*) - gatunek chroniony, wymieniony w Polskiej czerwonej księdze zwierząt jako bliski zagrożenia, i w Dyrektywie ptasiej, zagrożony przez utratę siedlisk poprzez wyręb starych drzew w pobliżu wód, zwłaszcza na międzywalu, likwidację zabagnień i zadrzewień oraz intensyfikację rolnictwa; siedliskiem są obrzeża lasów w pobliżu jezior, stawów hodowlanych i rzek, także tereny rolnicze; ptak wędrowny;
- Rybołów (*Pandion haliaetus*) - gatunek chroniony, wymieniony w Polskiej czerwonej księdze zwierząt jako narażony na wyginięcie, i w Dyrektywie ptasiej, zagrożony przez utratę siedlisk poprzez wyręb starych drzew w pobliżu wód, intensyfikację turystyki wodnej oraz nielegalny odstrzał na stawach hodowlanych; jego siedliskiem są jeziora obfitujące w ryby w otoczeniu starych borów; ptak wędrowny.

Poza tym w obszarze stwierdzono także występowanie innych ptaków chronionych m.in.: Włochatka zwyczajna (*Aegolius funereus*), Zimorodek zwyczajny (*Alcedo atthis*), Cyraneczka zwyczajna (*Anas crecca*), Krzyżówka (*Anas platyrhynchos*), Cyranka zwyczajna (*Anas querquedula*), Krakwa (*Anas strepera*), Gęś białoczelna (*Anser albifrons*), Gęś zbożowa (*Anser fabalis*), Świergotek polny (*Anthus campestris*), Orlik krzykliwy (*Aquila pomarina*), Czapla siwa (*Ardea cinerea*), Głowienka zwyczajna (*Aythya ferina*), Czernica (*Aythya fuligula*), Bąk (*Botaurus stellaris*), Puchacz (*Bubo bubo*), Sieweczka rzeczna (*Charadrius dubius*), Rybitwa czarna (*Chlidonias niger*), bocian biały (*Ciconia ciconia*), bocian czarny (*Ciconia nigra*), Błotniak stawowy (*Circus aeruginosus*), Błotniak zbożowy (*Circus cyaneus*), Derkacz zwyczajny (*Crex crex*), Łabędź krzykliwy (*Cygnus cygnus*), Łabędź niemy (*Cygnus olor*), Dzieciół średni (*Dendrocopos medius*), Dzieciół czarny (*Dryocopus martius*), Ortolan (*Emberiza hortulana*), Muchotówka białoszyja (*Ficedula albicollis*), Muchotówka mała (*Ficedula parva*), Łyska zwyczajna (*Fulica atra*), Sóweczka zwyczajna (*Glaucidium passerinum*), Żuraw zwyczajny (*Grus grus*), Bielik zwyczajny (*Haliaeetus albicilla*), Bączek zwyczajny (*Ixobrychus minutus*), Gąsiorek (*Lanius collurio*), Lerka (*Lullula arborea*), Nurogęś (*Mergus merganser*).

Należy nadmienić, że wskazany obszar Natura 2000 jest bardzo rozległy. Występowanie wskazanych gatunków w obszarze Natura 2000 może, ale nie musi wiązać się z występowaniem tych gatunków w granicach opracowania lub w jego bliskim sąsiedztwie.

III. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTALONE NA SZCZEBLE MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓŁNOTOWYM I KRAJOWYM

Do dokumentów rangi międzynarodowej, formułujących cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia omawianego projektu zmiany planu, zaliczyć można:

- Ramową konwencję ONZ w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro z 1992 r.,
- Dyrektywę Rady Europejskiej 85/337/EWG w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej Dyrektywą Rady 97/11/WE i Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE (zwanej dalej „dyrektywą 85/337”);
- Dyrektywę Rady Europejskiej 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków,
- Dyrektywę Rady Europejskiej 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory;

- Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (zwanej dalej „dyrektywą 2001/42/WE”).

W wymienionych dokumentach priorytetowe działania związane są m. in. z: oceną wpływu przedsięwzięć na środowisko, przeciwdziałaniem zmianom klimatu, ograniczeniem wpływu zanieczyszczenia powietrza na zdrowie, lepszym wykorzystaniem zasobów naturalnych, oraz ochroną siedlisk i dziko żyjących zwierząt.

Na szczeblu krajowym cele ochrony środowiska ustanawiają strategiczne dokumenty rządowe:

- Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016,
- zapisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r.

Dokumenty te wskazują konieczność zapewnienia przez Rzeczypospolitą Polską ochrony środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju oraz zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłym pokoleniom. Należy przez to rozumieć rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.

Polityka ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016 stanowi załącznik do uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 maja 2009 r. (M.P. Nr 34, poz. 501). Cele szczegółowe polityki ekologicznej państwa ujęto w dwóch grupach: w sferze racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych i w zakresie jakości środowiska. Wśród nich, w kontekście zakresu ustaleń projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz planów zagospodarowania przestrzennego, wymienić należy m.in.: racjonalizację użytkowania wody, ochronę gleb, wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych, gospodarowanie odpadami, jakość wód, jakość powietrza, przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę przed hałasem i promieniowaniem, ochronę różnorodności biologicznej i krajobrazowej.

Dokument określa działania do wykonania w perspektywie do 2016 w odniesieniu do:

1. ochrony zasobów naturalnych, dziedzictwa przyrodniczego i racjonalnego użytkowania zasobów przyrody,
2. zrównoważonego wykorzystania surowców, materiałów, wody i energii,
3. dalszej poprawy jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego,
4. przeciwdziałania zmianom klimatu,
5. kierunków działań systemowych.

W ww. dokumentach zawarto wskazania dotyczące stworzenia spójnego wewnętrznie systemu prawa ochrony środowiska dostosowanego do wymagań unijnych. Koniecznym jest poddawanie dokumentów programowych (planów, strategii, polityk, itp.) ocenie ekologicznej skuteczności lub ocenie oddziaływania na środowisko (w formie strategicznych ocen oddziaływania na środowisko), ocenie efektywności kosztowej, konsultacjom społecznym i ocenie zgodności z wymogami Unii Europejskiej.

W zakresie celów i zadań systemowych położony jest nacisk na ekologizację planowania przestrzennego i użytkowania terenu, w tym konieczność włączenia zagadnień ochrony środowiska do prac i treści studiów uwarunkowań i planów miejscowych.

Z punktu widzenia projektowanego dokumentu zmiany planu zagospodarowania przestrzennego najistotniejsze cele ochrony środowiska ustalone na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym to gospodarowanie odpadami, ochrona jakości wód i powietrza, przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochrona przed hałasem, ochrona różnorodności biologicznej i krajobrazowej.

Ustanowione na poziomach międzynarodowym i krajowym cele polityki ekologicznej znalazły odzwierciedlenie w dokumentach strategicznych na poziomie regionalnym (Program Ochrony Środowiska dla województwa wielkopolskiego, Plan gospodarki odpadami dla województwa

wielkopolskiego). Podstawowym celem polityki ekologicznej na obszarze województwa wielkopolskiego jest poprawa stanu środowiska i racjonalne gospodarowanie zasobami przyrodniczymi zgodnie ze sformułowaną w Konstytucji RP i przyjętą w Polityce ekologicznej państwa zasadą zrównoważonego rozwoju. Cele te z punktu widzenia projektowanego dokumentu są realizowane w następujących ustaleniach:

- ograniczanie użytkowania nieodnawialnych zasobów, wykorzystanie odnawialnych źródeł energii,
- stosowanie systemów grzewczych opartych na paliwach o niskich wskaźnikach emisji,
- odpowiednie gospodarowanie odpadami,
- regulacje gospodarki wodno-ściekowej.

Do celów ustanowionych w dokumentach strategicznych województwa nawiązują z kolei cele ochrony środowiska ustanowione na poziomie lokalnym zapisane w *Programie Ochrony Środowiska dla Miasta i Gminy Międzychód na okres 2009 – 2012 z perspektywą na lata 2013 – 2016* i *Strategii Rozwoju Miasta i Gminy Międzychód*. Projekt zmiany planu dostosowuje zapisy do celów gminy w poszczególnych kwestiach środowiskowych i strategicznych zawartych w wyżej wymienionych dokumentach.

Jednym z celów ochrony środowiska ustalonych na poszczególnych szczeblach (krajowym, wspólnotowym, międzynarodowym) jest szczególna ochrona obszarów cennych przyrodniczo na poziomie nie tylko regionalnym, ale również krajowym i międzynarodowym. W związku z tym powstały liczne formy ochrony przyrody oraz sieci ekologiczne jak obszary ECONET czy Natura 2000. Odzwierciedla się to również w planowaniu przestrzennym poprzez między innymi zastosowanie nakazów lub zakazów i ograniczania działań mogących stanowić zagrożenie dla tych obszarów. Postanowienia projektu zmiany planu nie będą miały negatywnego wpływu na okoliczne obszary chronione.

Przeprowadzona podczas prac nad prognozą analiza obejmuje problematykę ochrony środowiska z uwzględnieniem ochrony przyrody, gospodarki wodno - ściekowej, ochrony przed zanieczyszczeniami powietrza, ochrony przed hałasem, która ma bezpośredni związek ze projektem zmiany planu. Wymienione cele ochrony środowiska zostały uwzględnione podczas oceny stanu środowiska, wpływu przewidywanego oddziaływania ustaleń projektu zmiany planu na środowisko jak i formułowaniu rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne oddziaływania na środowisko. Ustalenia projektu realizują cele ochrony środowiska ustalone na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym oraz krajowym.

IV. OCENA PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA PROJEKTU ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW TURYSTYCZNYCH NAD JEZIOREM MIERZYN, GMINA MIĘDZYCHÓD NA POSZCZEGÓLNE ELEMENTY ŚRODOWISKA

Oddziaływanie ustaleń projektu zmiany planu potencjalnie może być związane z wpływem ich realizacji na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego. Oddziaływania te mogą mieć charakter:

- bezpośredni – mogą one powstawać bezpośrednio w związku z realizacją oraz funkcjonowaniem inwestycji,
- pośredni lub wtórny – mogą one występować jako wpływ innego bezpośredniego oddziaływania (wpływ drugiego, trzeciego stopnia w zależności od tego jaka jest przyczyna powstania),
- skumulowany – mogą one przejawiać się jako suma skutków realizacji różnych rodzajów inwestycji rozpatrywanych łącznie, także sumarycznie z oddziaływaniem istniejących już wcześniej przedsięwzięć,

- krótkoterminowe i chwilowe – najczęściej oddziaływania te powstają w związku z bezpośrednim momentem realizacji przedsięwzięcia, niekiedy także w krótkim okresie jego późniejszego funkcjonowania,
- średnioterminowe – wiążą się one zarówno z okresem realizacji inwestycji, jej rozruchem, jak również z chwilą jej całkowitego wdrożenia,
- długoterminowe i stałe – których konsekwencje są widoczne lub odczuwalne bezpośrednio lub pośrednio, trwale i nieprzerwanie, bezustannie po wystąpieniu oddziaływania.

Należy również zaznaczyć, że projekt zmiany planu nie stanowi docelowego obrazu zagospodarowania terenu, lecz zbiór zasad i wytycznych, co znacznie ogranicza możliwości wymiarowania prognozowanych zjawisk. Możliwe są do przewidzenia tylko kierunki zjawisk, które potencjalnie będą zachodziły w środowisku w wyniku realizacji projektu zmiany planu.

Poniżej przedstawiono najistotniejsze oddziaływania ustaleń projektu zmiany planu na najważniejsze elementy środowiska.

1. Różnorodność biologiczna

Jednym z podstawowych celów ustawy o ochronie przyrody jest zachowanie bioróżnorodności. Różnorodność biologiczna analizowanego terenu zostanie naruszona głównie na obszarach przeznaczonych pod zabudowę, jednakże obszary te charakteryzują się już znacznym przekształceniem. Na obszarze planu od kilkudziesięciu lat istnieje ośrodek wczasowy, który na skutek przekształceń strukturalno- gospodarczo-własnościowych ulega ciągłym zmianom. Szczyt aktywności ośrodka wczasowego przypada na ciepłą połowę roku, a w szczególności na miesiące letnie (V – IX).

Znaczna część obszaru planu jest od kilkudziesięciu lat zabudowana i urządzona. W granicach planu występuje 2,1 ha lasów, przy czym na części lasów istnieje również zabudowa (0,47 ha). W obszarze planu znajduje się również znaczna enklawa zieleni urządzonej na skarpie do jeziora (0,57 ha).

Bez zagospodarowania pozostają 2 ha terenów nieużytków w północnej części opracowania oraz pas o szerokości 20 – 40 wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 160. Obszar północny przeznacza się w projekcie planu pod lokalizację usług turystyki i zdrowia, w celu uzupełnienia oferty turystycznej, natomiast w pasie terenu wzdłuż drogi wojewódzkiej przewiduje się lokalizację ciągów komunikacyjnych i miejsc parkingowych, dla obsługi ośrodka, w szczególności istniejącej zabudowy letniskowej. Zapisy projektu planu stanowią nieznaczną modyfikację zapisów planu obowiązującego. W obszarach planowanej zabudowy nie stwierdzono występowania cennych, rzadkich i chronionych stanowisk roślin i zwierząt. Występują tam zadrzewienia z gatunków, tj.: sosna zwyczajna, świerk, jesion, brzoza brodawkowata, topola, grab pospolity, lipa drobnolistna. W pasie drogi wojewódzkiej istnieje szpaler robinii akacjowej. Przewiduje się, że istniejące zadrzewienie w zasadniczym stopniu będzie wkomponowane w planowane zagospodarowania i będzie stanowić dodatkowy walor otoczenia (jako drzewa oddzielające zespoły miejsc parkingowych, towarzyszące nowej zabudowie turystyczno-zdrowotnej). Obszar planu jest zlokalizowany w otoczeniu zwartego kompleksu leśnego oraz w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Mierzyńskiego. Najcenniejsze fragmenty krajobrazu, położone są w zachodniej części obszaru i stanowią zwartą enklawę zadrzewień w rynn timerze jeziornej o bogatej rzeźbie terenu oraz lasy. Dominującą część tych obszarów plan pozostawia w dotychczasowym przeznaczeniu. Wyjątkiem jest enklawa lasu o powierzchni 0,47 ha, który przewidywany jest do zmiany przeznaczenia, dla uporządkowania stanu prawnego istniejących tam budynków oraz układu komunikacyjnego zgodnie z wydaną w 1996 r. decyzją Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa. Obszary zieleni i lasów, położone w sąsiedztwie jeziora będą sprzyjać zachowaniu bioróżnorodności oraz zabezpieczać swobodną migrację gatunków. Planowane inwestycje ścieżki piesze i rowerowe mogą zostać wkomponowane między drzewa, lub w przypadku kolizji przewiduje się konieczność realizacji nasadzeń zastępczych.

Na wszystkich terenach zabudowy w projekcie planu przewiduje się zachowanie minimalnych wskaźników powierzchni biologicznie czynnej, w ramach której zakomponowana zostanie zieleń towarzysząca zabudowie. W planie, w obszarach poszczególnych zespołów zabudowy letniskowej i usług turystycznych, zaprojektowano również tereny zieleni urządzonej oraz strefy zieleni w obszarach o innym przeznaczeniu. Rozwiązania przyjęte w projekcie zmiany planu zabezpieczają równowagę przyrodniczą obszaru oraz zachowanie bioróżnorodności. Wpływ realizacji funkcji zaproponowanych w planie nie wpłynie niekorzystnie na zróżnicowanie gatunków i siedlisk, które pozostanie porównywalne do stanu istniejącego. Można stwierdzić, że planowany sposób zagospodarowania i intensywność zabudowy nie wpłyną znacząco na różnorodność biologiczną obszaru opracowania i jego bezpośredniego otoczenia, a wpływ w skali całego obrębu Mierzyn będzie nieistotny.

2. Ludzie

Ustalone w zmianie planu miejscowego przeznaczenie terenów i sposób ich wzajemnego rozmieszczenia nie będą negatywnie oddziaływać na ludzi.

Plan zabezpiecza istnienie ośrodka wypoczynkowego o skali lokalnej, w ramach którego istnieje plaża nad jeziorem Mierzyńskim, zespół boisk sportowych, ośrodków wczasowych i domków letniskowych, kempingu oraz infrastruktury turystycznej (punkty handlowe, mała gastronomia). Realizacja nowej zabudowy usług turystycznych i zdrowia w północnej części planu poszerzy ofertę ośrodka, przyczyni się do rozwoju terenu i wygeneruje nowe miejsca pracy dla mieszkańców Międzychodu.

Tereny objęte zmianą planu usytuowane są wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 160, która nie jest intensywnie użytkowana. Na przedmiotowym odcinku w Generalnym Pomiarze Ruchu z 2015 r. odnotowano mniej niż 3000 pojazdów na dobę. Dodatkowo wzdłuż drogi wojewódzkiej zaplanowano lokalizację ścieżki pieszo-rowerowej oraz dróg wewnętrznych ze strefą lokalizacji parkingów. Nie przewiduje się występowania ponadnormatywnego oddziaływania drogi wojewódzkiej na chronione akustycznie tereny objęte zmianą planu.

Dla istniejących na obszarze opracowania napowietrznych linii elektroenergetycznych średniego napięcia 15 kV w zmianie planu zakłada się zachowanie pasów wolnych od zabudowy, w których obowiązywać będą ograniczenia dotyczące lokalizacji budynków, w szczególności związanych ze stałym pobytem ludzi, do czasu skablowania linii. Istniejąca stacja bazowa telefonii komórkowej zlokalizowana została na terenie infrastruktury technicznej na ok. 40 m wieży. Wobec planowania zabudowy niskiej (do 2 kondygnacji) w otoczeniu stacji, nie przewiduje się wystąpienia zagrożeń w zakresie ponadnormatywnego oddziaływania pola elektromagnetycznego na otoczenie.

Potencjalnie niekorzystne oddziaływanie na ludzi wywoływać może zanieczyszczenie powietrza, których źródłem może być ruch drogowy oraz wytwarzanie ciepła do celów grzewczych, szczególnie w okresie grzewczym. Poprawę jakości powietrza gwarantuje wprowadzanie zieleni przydrożnej, sprawna organizacja ruchu drogowego oraz podłączenie budynków do sieci ciepłej, gazowej lub wykorzystanie alternatywnych źródeł ciepła – np. ogniwa fotowoltaiczne, pompy ciepła.

W celu wyeliminowania ewentualnych zagrożeń (głównie w trakcie realizacji inwestycji) należy między innymi:

- unikać długotrwałego wyłączania z ruchu odcinków dróg stanowiących dojazd do realizowanych inwestycji,
- zabezpieczyć na placach budowy miejsca dla sprzętu gaśniczego,
- wykonywać urządzenia elektryczne w sposób minimalizujący niebezpieczeństwo wystąpienia awarii, porażeń prądem,
- wykonać zgodne z prawem zabezpieczenie realizowanych inwestycji przed dostępem osób trzecich.

Zakłada się, że zarówno istniejąca jak i planowana zabudowa będzie się poprawnie wpisywać w istniejący krajobraz, tj. wewnątrz kompleksu leśnego.

3. Fauna i flora oraz obszary chronione, w tym obszary Natura 2000

Projekt zmiany planu wprowadza nowe zagospodarowanie wyłącznie w północnej części obszaru – tereny zabudowy usług turystycznych i zdrowia (zajmujące ok. 8% powierzchni zmiany planu). W dotychczasowym użytkowaniu pozostawia się najcenniejsze fragmenty krajobrazu, położone w zachodniej części obszaru, stanowiące enklawy zadrzewień i lasów oraz reprezentujące bogatą rzeźbę terenu (rynną jeziora Mierzyńskiego). Jest to część obszaru skarpy jeziornej ze spadkami sięgającymi 12 m. W obszarze planu występują tu 4 drobne enklawy lasów, stanowiące część zwartych kompleksów położonych wokół ośrodka wczasowego. Obszary zieleni urządzonej i lasów będą sprzyjać zachowaniu naturalnie żyjących tu roślin i zwierząt oraz zabezpieczają swobodną migrację gatunków.

W planie przewiduje się zmianę przeznaczenia 0,47 ha lasów na cele nierolnicze i nieleśne, lecz są to obszary częściowo już zabudowane budynkami letniskowymi oraz przeznaczone na komunikację, dla których zgodę Ministra Ochrony Środowiska na zmianę przeznaczenia uzyskano w 1996 r. Na terenie planowanej zabudowy letniskowej i turystycznej w projekcie planu przewiduje się zachowanie 30% powierzchni biologicznie czynnej, w ramach której zakomponowana zostanie zieleni towarzysząca zabudowie. W istniejące i planowane zagospodarowanie wkomponowane są również istniejące drzewa i skwery zieleni urządzonej.

Obszar opracowania położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „H” Międzychód, dla którego nie obowiązują zakazy i ograniczenia w użytkowaniu terenów, ustalone w rozporządzeniu Wojewody Gorzowskiego z 1998 r.

Obszary Chronionego Krajobrazu tworzy się „ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych” (art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody). W przypadku niniejszej zmiany planu cały obszar wskazany pod zabudowę zaspokaja potrzeby związane z turystyką i rekreacją (zabudowa letniskowa, usługi sportu i rekreacji, usługi turystyki i zdrowia). Tereny o wyróżniającym się krajobrazie – bogatym ukształtowaniu (strome skarpy, zasadniczą część powierzchni leśnych) pełniące funkcje przyrodnicze, pozostawiono w dotychczasowym użytkowaniu. W projekcie nie stworzono bariery, która mogłaby uniemożliwiać migrację gatunków.

Obszar opracowania jest również położony w granicach obszaru specjalnej ochrony „Puszcza Notecka” PLB300015.

W przypadku obszarów ptasich Natura 2000, w tym obszaru specjalnej ochrony „Puszcza Notecka” PLB300015 cele ochrony wynikają wprost z art. 3 ust. 1 Dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków – zachowanie, utrzymanie lub odtworzenie dostatecznego zróżnicowania i obszaru siedlisk dla wymienionych gatunków ptaków. W przypadku stanu ochrony uznanego za właściwy celem ochrony jest utrzymanie tego stanu. Natomiast w przypadku stanu niezadowolającego lub złego celem ochrony jest przywrócenie stanu właściwego. Dla obszaru specjalnej ochrony „Puszcza Notecka” PLB300015 ustanowiono plan zadań ochronnych Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. Z dn. 3.03.2014 (Dz. Urz. Woj. Wlkp. Z 2014 r. poz. 1793). W zarządzeniu przedstawiono granice obszaru Natura 2000, identyfikację istniejących i potencjalnych zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony gatunków ptaków i ich siedlisk, cele działań ochronnych, działania ochronne oraz lokalizację obszarów wdrażania działań ochronnych dotyczących ochrony czynnej gatunków ptaków i ich siedlisk. Celami działań ochronnych jest przywrócenie właściwego stanu ochrony rybołowa, puchacza i nurogęsi, uzupełnienie stanu wiedzy o pogorzałce oraz utrzymanie właściwego stanu ochrony pozostałych gatunków. Ustalone w planie ochrony działania ochronne nie kolidują z ustaleniami niniejszego projektu planu. Obszar planu

znajduje się poza wyznaczonym obszarem wdrażania działań ochronnych dotyczących ochrony czynnej (wg załącznika nr 6 do cyt. Zarządzenia).

Dla obszaru specjalnej ochrony „Puszcza Notecka” PLB300015 wskazano istniejące zagrożenia takie jak: sporty wodne i rekreacja, turystyka motorowa, polowania. Występują także zagrożenia potencjalne takie jak: zabudowa brzegów jezior, turystyka, sporty wodne i rekreacja, zmniejszenie powierzchni szuwar, elektrownie wiatrowe, prace leśne w okresie lęgowym, zmniejszenie się powierzchni otwartych, ogradzanie działek położonych nad jeziorami, stawami, rzekami.

Biorąc po uwagę przedmiot ochrony obszaru specjalnej ochrony „Puszcza Notecka” PLB300015 w przypadku niniejszego planu zasadnicze znaczenie ma analiza zagrożeń dla ptaków – w tym w szczególności: bielika, kani czarnej, gągoła oraz łabędzia niemego. Zagrożenia te związane są przede wszystkim z utratą miejsc gniazdowych, spowodowaną rekreacyjną zabudową brzegów rzek i jezior oraz kurczeniem się powierzchni starych drzewostanów w pobliżu wód, w szczególności wyrębem starych, rosnących drzew.

Spośród istniejących i potencjalnych zagrożeń w przypadku niniejszego planu mamy do czynienia ze turystyką, sportami wodnymi i rekreacją. W zmianie planu wprowadza się uzupełnienie zabudowy istniejącego ośrodka o usługi turystyczno-zdrowotne, które obejmuje obszar dotychczas niezabudowany w północnej części planu o powierzchni 2 ha, co stanowi 8% powierzchni terenu objętego opracowaniem. Obszar ten w obowiązującym planie jest również przeznaczony pod zabudowę letniskową, turystyczną oraz sportowo-rekreacyjną. Zmiana planu nie spowoduje zatem znaczącego zwielokrotnienia liczby turystów i gości, których obecność mogłaby stanowić zagrożenie dla dziko żyjących ptaków. Ustalenia planu nie powodują zabudowania brzegów jeziora Mierzyńskiego. Dopuszcza się wyłącznie urządzenie istniejącej plaży oraz niewielką rozbudowę i nadbudowę istniejącego budynku na plaży. Plan nie redukuje powierzchni terenów zieleni i lasów wzdłuż brzegów jeziora, nie zwiększa też powierzchni plaży, zatem powierzchnia szuwaru pozostanie bez zmian. Przewiduje się, że planowane na terenach zieleni urządzonej (ZP) ścieżki pieszo-rowerowe zostaną wkomponowane w istniejące zadrzewienie, a w przypadku kolizji przewiduje się nasadzenia zastępcze.

Istotne znaczenie ma też właściwa organizacja ruchu turystycznego na wodzie z dopuszczeniem kajakarstwa i żeglarstwa, a w szczególności ograniczenie sportu motorowodnego.

Przewiduje się, że wszelka zabudowa, w tym wprowadzane w ustaleniach zmiany planu nowe tereny zabudowy usługowej (w tym turystyki i zdrowia w północnej części planu), budynki i budowle sportowo-rekreacyjne, baseny oraz ciągi komunikacyjne zostaną zrealizowane zgodnie z obowiązującymi przepisami, a zatem przy właściwym zabezpieczeniu środowiska gruntowo-wodnego i powietrza przed zanieczyszczeniami oraz bez przekroczenia standardów jakości środowiska. Dopuszczona w planie lokalizacja zbiorników lub oczek wodnych dotyczy obiektów o niewielkich rozmiarach, które zostaną obudowane zielenią. Przewiduje się, że obiekty te wpłyną korzystnie na bytujące gatunki, w tym ptaki.

Ustalenia zmiany planu nie generują nowych zagrożeń dla ww. obszaru Natura 2000. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania projektu zmiany planu na ochronę obszaru Natura 2000, w tym ochronę siedlisk dzikich ptaków, ani negatywnego wpływu ustaleń projektu na integralność obszaru Natura 2000 (plan obejmuje enklawę wkomponowaną we wnętrze kompleksu leśnego).

Obszar specjalnej ochrony „Puszcza Notecka” PLB300015 powiązany jest bezpośrednio z innymi obszarami:

- obszar o znaczeniu wspólnotowym „Ostoja Międzychodzko-Sierakowska” PLH300032
- obszarem o znaczeniu wspólnotowym specjalny obszar ochrony „Bagno Chlebowo” PLH300016
- obszarem o znaczeniu wspólnotowym specjalny obszar ochrony „Dąbrowy Obrzyckie” PLH300003
- obszarem specjalnej ochrony „Dolina Dolnej Noteci” PLB080002
- obszarem o znaczeniu wspólnotowym specjalny obszar „Dolina Noteci” PLH300004
- obszarem o znaczeniu wspólnotowym specjalny obszar ochrony „Jezioro Kubek” PLH300006

- obszarem specjalnej ochrony „Nadnoteckie Łęgi” PLB300003
- obszarem o znaczeniu wspólnotowym specjalny obszar ochrony „Sieraków” PLH300013
- obszarem o znaczeniu wspólnotowym specjalny obszar ochrony „Torfowisko Rzezińskie” PLH300019.

Z uwagi na swoje położenie, Puszcza Notecka jest elementem korytarza ekologicznego zwanego Międzyrzeckim Obszarem Węzłowym (5M), zaprojektowanego dla ochrony korytarzy migracyjnych dużych ssaków w koncepcji krajowej sieci ekologicznej ECONET – POLSKA (LIRO 1998). Jest to korytarz ekologiczny o znaczeniu krajowym.

Dla powiązanych terenów chronionych należy:

- prowadzić spójną politykę sozologiczną (ochroniarską), która zabezpieczy kluczowe przedmioty ochrony i zapewni zachowanie różnorodności biologicznej w skali regionu,
- nie wprowadzać barier ekologicznych (np. trasy drogowe pozbawione właściwie zaprojektowanymi przejść dla zwierząt).

Ustalenia zmiany planu nie wprowadzają barier ekologicznych, które mogłyby oddzielać obszar specjalnej ochrony „Puszcza Notecka” PLB300015 od obszarów, z którymi jest powiązane.

Zapisy projektu zmiany planu nie wprowadzają ustaleń, które mogłyby osobno lub w połączeniu z innymi działaniami mieć negatywny wpływ na integralność obszarów chronionych, gdyż nowe funkcje wprowadzane są na niewielkim, zwartym obszarze, oraz stanowią uzupełnienie istniejącej enklawy zabudowy, a ponadto ustaleniami planu chronione są najcenniejsze elementy krajobrazu przeznaczone w planie pod wody powierzchniowe, zieleń urządzoną oraz las.

4. Woda

W wyniku realizacji ustaleń zmiany planu może dojść do niewielkiego, lokalnego zaburzenia stosunków wodnych, szczególnie na etapie prac budowlanych.

Obszar objęty planem położony jest częściowo w granicach głównych zbiorników wód podziemnych nr 146 „Subzbiornik Jezioro Bytyńskie – Wronki - Trzciel” i nr 147 „Dolina rzeki Warta (Sieraków Międzychód)”. W ustaleniach planu w zakresie zasad ochrony środowiska ustalono nakaz uwzględnienia w zagospodarowaniu terenów położenia w granicach GZWP w zakresie ochrony środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem

W granicach planu znajduje się również ujęcie wody, dla którego na rysunku planu wskazano zasięg strefy ochrony bezpośredniej, a w ustaleniach planu nakazano uwzględnienie ograniczeń w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów **W**, **12KDW** i **6UT**, położonych w strefie ochrony bezpośredniej ujęcia wody, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Plan zapewnienia dostęp do jeziora Mierzyńskiego, przy którym zlokalizowana jest plaża i miejsce wykorzystywane do kąpieli oraz reguluje także dostęp do jeziora pozwalający na wykonanie robót związanych z utrzymaniem wód.

W ustaleniach planu dopuszczono lokalizację zbiorników lub oczek wodnych, które zostaną obudowane zielenią. Przewidziano wyłącznie obiekty o niewielkich rozmiarach do 250 m², zatem nie przewiduje się ich negatywnego wpływu na stan ilościowy wód. Z uwagi na ich funkcję ozdobną, element urządzenia terenu zieleni, nie będą one stanowić potencjalnego źródła zanieczyszczenia wód.

Na terenach zieleni urządzonej dopuszczono lokalizację „urządzeń melioracji wodnych i urządzeń wodnych”, które mają zadanie przeciwerozryjne, zapobiegające zmywaniu żyznych warstw gruntu dzięki zahamowaniu spływu powierzchniowego wód opadowych na stoku do jeziora Mierzyńskiego. Wyhamowanie spływu wód opadowych i roztopowych wpłynie też pozytywnie na osiadanie osadów, a zatem będzie korzystnie oddziaływać na stan czystości wód jeziora.

Obszar objęty opracowaniem położony jest poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią na których prawdopodobieństwo powodzi jest niskie, średnie lub wysokie (wg map opublikowanych w styczniu 2014 r.).

Projekt zmiany planu przewiduje następujące ustalenia w zakresie ochrony wód:

- zaopatrzenie obszaru w wodę ze zbiorczej sieci wodociągowej oraz rozbudowę sieci kanalizacji sanitarnej, z dopuszczeniem do czasu jej realizacji odprowadzenia ścieków bytowych i przemysłowych do zbiorników bezodpływowych na nieczystości
- odprowadzenia wód opadowych i roztopowych do istniejącej i planowanej sieci kanalizacji deszczowej oraz dopuszczenie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych na własnej działce bez naruszenia interesu osób trzecich, w szczególności odprowadzenie na własny teren nieutwardzony, do dołów lub studni chłonnych oraz stosowanie nawierzchni przepuszczalnych,
- lokalizację urządzeń podczyszczających ścieki w postaci wód opadowych i roztopowych z zanieczyszczonych powierzchni szczelnych, przed wprowadzeniem do wód lub do ziemi,
- zagospodarowanie zieleni terenów wolnych od utwardzenia,
- ustalono 30% udział powierzchni biologicznie czynnej w zagospodarowaniu terenów techniczno-przemysłowych oraz zachowanie terenów leśnych i zieleni urządzonej, które sprzyjają infiltracji wód opadowych i roztopowych i ich retencji w gruncie.

Planowana zabudowa ośrodka wczasowego zostanie zrealizowana zgodnie z ww. ustaleniami dot. ochrony wód. Ze względu na położenie obszaru częściowo w rynnie jeziora Mierzyńskiego, szczególne znaczenie ma właściwe odprowadzenie ścieków bytowych i przemysłowych oraz ścieków z wód opadowych i roztopowych. Na terenie ośrodka zrealizowano w ostatnich latach sieć kanalizacji sanitarnej (grawitacyjno-tłocznej), której dalszy rozwój będzie najlepszym gwarantem czystości wód. Dla ścieków przemysłowych należy stosować podczyszczanie do jakości dopuszczonej do wprowadzenia do urządzeń kanalizacyjnych. W przypadku braku możliwości technicznych lub ekonomicznych rozbudowy sieci dopuszcza się stosowanie zbiorników bezodpływowych. W odniesieniu do wód opadowych i roztopowych na obszarze opracowania brak zorganizowanej zbiorczej kanalizacji deszczowej. W planie przewiduje się możliwość budowy kanalizacji deszczowej, lecz do czasu jej budowy konieczne jest zagospodarowanie wód na poszczególnych terenach, a na terenach zanieczyszczonych, konieczne jest zastosowanie urządzeń podczyszczających ścieki z tych wód przed ich wprowadzeniem do wód i gruntu. Wobec lokalizacji plaży na południowym brzegu jeziora istotne znaczenie ma utrzymanie istniejącej zabudowy przy plaży, wyposażonej w sanitariaty. Możliwość korzystania z sanitariatów na plaży istotnie ogranicza ilość niekontrolowanych zanieczyszczeń związanych ze ściekami bytowymi, trafiających bezpośrednio do jeziora oraz w otaczające lasy. Ustalenia zmiany planu nie generują nowych zagrożeń dla wód jeziora Mierzyńskiego.

Wyżej opisane ustalenia zmiany planu należy zabezpieczać stan i jakość wód powierzchniowych i podziemnych. Ustalenia planu nie stwarzają zagrożeń dla jednolitych części wód powierzchniowych oraz jednolitych części wód, które mogłyby spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w „planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, zatwierdzonym przez Prezesa Rady Ministrów w dniu 22.02.2011 r.

5. Powietrze

Przewiduje się, że podstawowymi emitarami zanieczyszczeń powietrza na obszarze objętym opracowaniem będzie ruch pojazdów związany z turystyką pobytową i dostępem do plaży nad Jeziorem Mierzyńskim. Ze względu na sezonowe korzystanie z ośrodka nieliczna zabudowa wymaga zapewnienia ogrzewania w okresie zimowym. Dla ochrony powietrza w projekcie planu ustalono:

- stosowanie ciepła systemowego lub indywidualnych systemów grzewczych, w których będą wykorzystywane paliwa płynne, gazowe lub stałe charakteryzujące się niskimi wskaźnikami emisji, energia elektryczna lub energia odnawialna, w tym z biomasy,
- dopuszczono budowę sieci gazowej,
- zachowanie lasów i terenów zieleni urządzonej oraz odpowiedniego udziału powierzchni biologicznie czynnej w zagospodarowaniu poszczególnych terenów.

Zapisy projektu sprzyjają ochronie powietrza na terenie opracowania i w sąsiedztwie.

6. Powierzchnia ziemi i krajobraz

Przewiduje się, że na terenach wskazanych pod zabudowę nastąpią przekształcenia powierzchni terenu przy realizacji inwestycji budowlanych. Będzie to dotyczyć w szczególności obszaru o powierzchni ok. 2,0 ha w północnej części planu, gdzie zlokalizowano tereny zabudowy usługowej w zakresie usług turystycznych i zdrowia. W ustaleniach planu przewiduje się zabudowę o wysokości do 2 kondygnacji nadziemnych, dopuszczenie 1 kondygnacji podziemnej oraz lokalizację obiektów sportowo rekreacyjnych i zdrowia, w tym: boiska, hale sportowe, baseny, ścianki wspinaczkowe, tory krosowe dla rowerów górskich, alejki spacerowe, tężnie. Dla obsługi obszarów zabudowy konieczna jest rozbudowa istniejącego układu komunikacyjnego i infrastruktury technicznej, a w szczególności zaplecza parkingowego dla wczasowiczów. Powierzchnia ziemi zostanie wyrównana na fragmentach terenu pod budynkami i utwardzonymi powierzchniami (drogi, chodniki, parkingi). Należy się spodziewać, że część mas ziemnych pozyskanych podczas robót budowlanych zostanie zachowana i zagospodarowana na terenach inwestycji, w szczególności warstwa humusowa zdjętego gruntu może zostać zagospodarowana przy realizacji zieleni.

Realizacja zabudowy i dróg spowoduje nieznaczny ubytek lasów o powierzchni 0,4753 ha. Zmiana przeznaczenia lasów na cele nierolnicze i nieleśne stanowiących własność Gminy Międzychód uzyskała już w 1996 r. zgodę Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa na etapie opracowania obowiązującego planu miejscowego.

W celu ochrony powierzchni ziemi oraz walorów krajobrazowych projekt zakłada:

- zachowanie obszarów o bogatym ukształtowaniu powierzchni i dużych spadkach jako tereny zieleni urządzonej,
- zachowanie lasów o powierzchni 1,65 ha,
- wyznaczenie zwartego obszaru przeznaczonego pod zabudowę z niewielką możliwością uzupełnienia zespołu istniejącej zabudowy w północnej części planu jako uzupełnienie istniejącego ośrodka wczasowego,
- zagospodarowanie zieleni wszystkich wolnych od utwardzenia fragmentów terenów,
- zasady kształtowania zabudowy, w tym określenie wskaźnika intensywności zabudowy, ustalenia w zakresie wysokości budynków (zabudowa niska),
- zachowanie min. 30% powierzchni biologicznie czynnej, w ramach której zakomponowana zostanie zieleń towarzysząca zabudowie.

Przewiduje się, że nowa zabudowa zostanie harmonijnie wkomponowana w istniejący zespół urbanistyczny ośrodka wczasowego. Ośrodek położony jest w lesie i osłonięty z każdej strony zielenią, którą przewiduje się zachować, a planowane zainwestowanie wkomponować, np. w pasie wzdłuż drogi wojewódzkiej przewiduje się lokalizację drogi wewnętrznej i parkingów wkomponowanych między istniejącymi zadrzewieniami. W projekcie nie przewiduje lokalizacji obiektów, które mogłyby negatywnie oddziaływać na krajobraz.

Zapisy zmiany planu sprzyjają ochronie krajobrazu oraz wprowadzeniu nowych elementów w uporządkowanych relacjach przestrzennych, wkomponowanych w otoczenie. Powierzchnia ziemi ulegnie trwałemu zniszczeniu na fragmentach zabudowanych i utwardzonych, co zostanie zrekomponowane poprzez wprowadzenie na obszarach powierzchni biologicznie czynnej zieleni ozdobnej. Najcenniejsze fragmenty krajobrazu pozostaną w dotychczasowym użytkowaniu. W ten sposób ustalenia planu realizują założenia Europejskiej Konwencji Krajobrazowej, sporządzonej we Florencji dn. 20.10.2000 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 143, poz. 98).

7. Klimat i środowisko akustyczne

Klimat jest kształtowany przez wiele czynników, najczęściej przez temperaturę, opady atmosferyczne i wiatry. Wpływ na klimat ma ukształtowanie terenu, nasłonecznienie, przewietrzanie, bliskość

zbiorników i cieków wodnych, użytkowanie terenu, w tym szata roślinna oraz intensywność zabudowy. Istotne znaczenie ma również jakość powietrza.

Ustalone w zmianie planu tereny zabudowy lotniskowej i usług turystyki stanowią zwartą enklawę (o powierzchni ok. 20 ha). Zmiana planu w zakresie ustalonego przeznaczenia i sposobu zagospodarowania przestrzennego terenów nie ma charakteru wielko powierzchniowego, lecz lokalny, zatem nie będzie miała istotnego wpływu na własności klimatu w otoczeniu. Na terenie zabudowy lokalizacja budynków spowoduje ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej (do min. 30% powierzchni terenu). Tereny zabudowane – ściany budynków, dachy, jezdnie, chodniki itp., stanowiące powierzchnię czynną, absorbującą promieniowanie słoneczne akumulować będą większe ilości energii cieplnej, aniżeli teren nie pokryty zabudową. Następnie nocą będą one emitować pochłonięte ciepło, powodując podwyższenie temperatury minimalnej powietrza w najbliższym otoczeniu. Przeciętna różnica między temperaturą powietrza w centrum zabudowy i na jego peryferiach może osiągać wartość 0,5-1°C zależnie od pory roku. Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnych spowoduje ograniczenie powierzchni infiltracji wód opadowych i roztopowych, co w zasięgu terenów zabudowy wpłynie na obniżenie poziomu wilgotności. Jednakże można to ograniczyć realizując nasadzenia zieleni ozdobnej na wyznaczonych powierzchniach biologicznie czynnych, która korzystnie wpłynie na retencję wód opadowych i roztopowych w gruncie oraz ustabilizuje warunki wilgotnościowe obszaru. W przypadku niniejszej zmiany planu nie przewiduje się by planowana zabudowa wpłynęła na zmianę warunków anemometrycznych rejonu. Zabudowa planowana jest na obszarze o powierzchni ok. 20 ha, ukształtowana w pasie wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 160. Od północy, południa i schodu przylega do terenów zwartego kompleksu leśnego i jeziora. Tereny leśne zabezpieczają właściwe przewietrzanie obszaru.

Tereny objęte projektem przylegają od wschodu do drogi wojewódzkiej nr 160. Jednakże z uwagi na niewielki udział ruchu (w 2015 r. GPR wyniósł mniej niż 3000 pojazdów na dobę) nie przewiduje się wystąpienia przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku na terenach UT, ML, UT/UZ i 2US, które w ustaleniach planu zakwalifikowano jako tereny rekreacyjno-wypoczynkowe. Tereny zabudowy chronionej akustycznie są oddzielone od drogi wojewódzkiej drogą wewnętrzną ze strefą lokalizacji parkingów, a północnej części planu strefą zieleni. Tereny chronione akustycznie są odsunięte na odległość od 10 do 35 m od krawędzi jezdni, oraz osłonięte istniejącą zielenią.

Ustalenia planu zabezpieczają właściwy klimat lokalny oraz komfort akustyczny na terenach chronionych.

8. Pole elektromagnetyczne

Na terenie objętym zmianą planu nie przewiduje się występowania emisji pola elektromagnetycznego przekraczającego dopuszczalne poziomy dla terenów przeznaczonych pod zabudowę i miejsc dostępnych dla ludności, ustalone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów.

9. Zasoby naturalne i dobra materialne

Na obszarze objętym opracowaniem oraz w bezpośrednim sąsiedztwie nie występują zidentyfikowane złoża zasobów naturalnych, tereny lub obszary górnicze.

Ustalenia projektu wpłyną pozytywnie na kształtowanie dóbr materialnych. Dotychczas niezagospodarowane tereny będą podlegały urbanizacji, rozwijana będzie zabudowa usług turystyki i zdrowia, która wygeneruje na rynku nowe miejsca pracy.

10. Zabytki

Wskazane w zmianie planu tereny są położone poza zidentyfikowanymi w gminnej ewidencji zabytków stanowiskami archeologicznymi i wyznaczonymi dla ich ochrony strefami archeologicznej ochrony konserwatorskiej. Ustalenia projektu nie regulują zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

11. Podsumowanie oceny

Rodzaj oddziaływania	Charakter oddziaływania +-pozytywny, - negatywny 0 neutralny	Siła oddziaływania 1 -nieznaczące 2- znaczące	Uwagi
Oddziaływanie na różnorodność biologiczną, formy ochrony przyrody, faunę i florę	0 - w fazie budowy	 2	Zachowuje się najcenniejsze elementy krajobrazu (lasy, tereny zadrzewione w strefie o bogatym ukształtowaniu terenu); ustala się pow. biol. czynne na terenach zabudowy. Oddziaływanie okresowe, krótkoterminowe
Zmiana użytkowania terenów i lokalizacja zabudowy	+ docelowo - w fazie budowy	1 2	Powstanie nowej zabudowy w uporządkowanych relacjach przestrzennych. Oddziaływanie okresowe, krótkoterminowe
Zmniejszenie powierzchni użytków zielonych, leśnych	-	1	Grunty przeznaczone pod zabudowę nie stanowią cennych enklaw zieleni o dużej powierzchni
Zanieczyszczenie powietrza	0		Zachowane zostaną standardy jakości powietrza określone w przepisach
Zanieczyszczenie wód	0		Wyposażenie terenów zabudowy w infrastrukturę wod.-kan. Wyznaczenie strefy ochrony pośredniej wokół ujęcia wody
Ograniczenie infiltracji wód	0 / -	1	Ograniczenie powierzchni zabudowy, wyznaczenie powierzchni biologicznie czynnych, zagospodarowanie wód na terenach zabudowy
Przekształcenie powierzchni ziemi	-	1	Zmiany dotyczą przekształcenia gruntów pod budynkami i pow.

			utwardzonymi. Masy ziemne mogą zostać zagospodarowane na terenie działki.
Przekształcenie krajobrazu	0		Przekształcenie nie obejmuje cennych fragmentów krajobrazu. Zakłada się wprowadzenie zabudowy w uporządkowanych relacjach przestrzennych, dla budynków ograniczono wysokość do 2 kondygnacji nadziemnych.
Zmiany klimatyczne	0/-	1	Nie przewiduje się by zmiana planu wpłynęła znacząco na zmianę klimatu lokalnego.
Hałas	0		Planowane zagospodarowanie nie będzie generować ponadnormatywnego hałasu
Eksploatacja zasobów naturalnych	0 / +	1	Projekt promuje alternatywne źródła energii i ograniczanie emisji zanieczyszczeń
Powstawanie odpadów	-	1	Przewiduje się zwiększoną ilość odpadów zwłaszcza w fazie budowy. Gospodarowanie odpadami będzie uregulowane zgodnie z przepisami odrębnymi.

V. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI ZMIANY PLANU MIEJSCOWEGO

Analiza stanu środowiska na obszarze objętym zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów turystycznych nad jeziorem Mierzyn, gmina Międzychód nie wykazała zagrożeń lub problemów, które mogłyby utrudnić lub uniemożliwić realizację założeń projektu.

Podstawowym problemem są potencjalne zagrożenia dla właściwego funkcjonowania istniejących formy ochrony przyrody: Obszaru Chronionego Krajobrazu „H Międzychód” oraz obszaru specjalnej ochrony „Puszcza Notecka” PLB300015. Stąd w projekcie wprowadzono ograniczenia dotyczące przekształcenia terenów pod zabudowę. Zachowano dotychczasowe przeznaczenie najcenniejszych fragmentów krajobrazu (enklaw lasu o powierzchni 1,65 ha oraz zieleni na skarpie nadjeziornej), które zapewniają migrację gatunków. Zakłada się wprowadzenie nowej zabudowy wyłącznie w wyznaczonych terenach jako uzupełnienie istniejącego zespołu ośrodka wczasowego, w uporządkowanych relacjach przestrzennych (dla budynków ograniczono wysokość do 2 kondygnacji nadziemnych i powierzchnię zabudowy do 30% działki budowlanej i wyłącznie w zabudowie letniskowej, grupowej do 50%). Uzupełnienie zabudowy dotyczy powierzchni stanowiącej 8% powierzchni planu, zatem nie spowoduje zwielokrotnienia ruchu turystycznego, stanowiącego

zagrożenie dla ochrony dzikich ptaków. Tym samym ustalenia planu nie wpłyną negatywnie na walory krajobrazowe Mierzyna.

VI. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW TURYSTYCZNYCH NAD JEZIOREM MIERZYN, GMINA MIĘDZYZHÓD

Na terenie objętym opracowaniem obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów turystycznych nad jeziorem Mierzyn, uchwalony Uchwałą nr III/15/97 z dnia 28 lutego 1997 r. i opublikowany w Dz. Urz. Woj. Gorzowskiego nr 2, poz. 18 z dn. 11 kwietnia 1997 r. Zapisy obecnego planu pozwalają na realizację zabudowy w obszarze ośrodka wczasowego. Celem opracowania planu jest określenie przeznaczenia terenu oraz zasad zabudowy i zagospodarowania w nawiązaniu do ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzichód, w tym uporządkowanie struktury zabudowy poprzez określenie zasad dalszej rozbudowy i przekształceń, uzupełnienie istniejącego układu komunikacyjnego oraz zasad wyznaczania miejsc parkingowych, a także wyznaczenie terenów publicznych.

Zaniechanie opracowania niniejszego projektu zmiany planu wpłynie niekorzystnie na dalszy rozwój ośrodka i zaspokojenie potrzeb właścicieli ośrodków wczasowych i zabudowy letniskowej. Pozostanie nierozwiązany problem braku miejsc parkingowych i niezbędnych powiązań komunikacyjnych. Ponadto północna część obszaru planu nie będzie mogła zostać zagospodarowana na usługi zdrowia.

Ocenia się, że brak opracowania niniejszej zmiany planu nie wpłynie znacząco na stan środowiska na przedmiotowym obszarze.

VII. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ ŚRODOWISKA MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW TURYSTYCZNYCH NAD JEZIOREM MIERZYN, GMINA MIĘDZYZHÓD

W opracowywanym dokumencie zastosowano rozwiązania przeciwdziałające, ograniczające i zapobiegające negatywnym oddziaływaniom na środowisko na analizowanym obszarze. Polegają one na:

w zakresie ochrony bioróżnorodności oraz ochrony zwierząt i roślin:

- lokalizacji terenów zabudowy poza obszarami o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych (enklawy lasu o powierzchni 1,65 ha oraz obszar zwartych zadrzewień w rynnje jeziornej),
- zachowaniu skwerów zieleni i stref zieleni na terenach przeznaczonych pod zabudowę,
- ustaleniu min. 30% powierzchni biologicznie czynnej na terenach zabudowy w ramach których wprowadzane będą nasadzenia ozdobne,

w zakresie ochrony zdrowia ludzi:

- wyznaczeniu pasów wolnych od zabudowy wzdłuż napowietrznych linii elektroenergetycznych 15 kV,

w zakresie ochrony wód:

- rozwój zbiorczej sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej,

- pozostawieniu powierzchni biologicznie czynnej w zagospodarowaniu działek, sprzyjającej infiltracji wód opadowych i roztopowych i ich retencji w gruncie,
- podczyszczaniu ścieków z wód opadowych i roztopowych przed wprowadzeniem do wód i gruntu,

w zakresie ochrony powietrza, klimatu oraz środowiska akustycznego:

- ustaleniu dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi na terenach oznaczonych symbolami: **ML, 2US, UT, UT/UZ** - jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych,
- wprowadzeniu zieleni na działkach budowlanych w ramach powierzchni biologicznie czynnych (min. 30%), zastosowaniu gatunków ozdobnych,

w zakresie ochrony powierzchni ziemi i krajobrazu:

- zachowaniu najcenniejszych elementów krajobrazu w dotychczasowym stanie (lasy, tereny zadrzewione na obszarach o bogatym ukształtowaniu terenu)
- ustaleniu min. 30% powierzchni biologicznie czynnej na terenach zabudowy w ramach których wprowadzane będą nasadzenia ozdobne,
- ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy, w tym określenie powierzchni zabudowy i wysokości budynków,

W zmianie planu zastosowano ustalenia przeciwdziałające, ograniczające i zapobiegające negatywnym oddziaływaniom na środowisko na analizowanym obszarze. Zapisy nie wymagają wprowadzenia rozwiązań stanowiących kompensatę przyrodniczą dla ustaleń projektu.

VIII. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W ZMIANIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW TURYSTYCZNYCH NAD JEZIOREM MIERZYN, GMINA MIĘDZYPOL

Dla niniejszego projektu nie przewiduje się konieczności proponowania i badania rozwiązań alternatywnych, gdyż sam projekt stanowi rozwiązanie alternatywne względem obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów turystycznych nad jeziorem Mierzyn, uchwalonego Uchwałą nr III/15/97 z dnia 28 lutego 1997 r. i opublikowanego w Dz. Urz. Woj. Gorzowskiego nr 2, poz. 18 z dn. 11 kwietnia 1997 r.

IX. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Na badanym terenie nie są planowane przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Oddziaływanie wszystkich planowanych inwestycji będzie się mieścić w granicach terenu inwestora. W przypadku niniejszej zmiany planu nie zachodzi transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

X. METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW TURYSTYCZNYCH NAD JEZIOREM MIERZYN, GMINA MIĘDZYPOL ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ JEJ PRZEPROWADZANIA

Realizacja postanowień dokumentu nastąpi na skutek przyjęcia przez Radę Miejską Międzypolu uchwały w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Natomiast realizacja postanowień planu będzie następowała na skutek wykonania projektu budowlanego, stanowiącego podstawę wydania pozwolenia na budowę planowanego przedsięwzięcia. Metody i częstotliwość przeprowadzania analizy realizacji postanowień dokumentu mogą odbywać się wyłącznie w powiązaniu z realizacją zamierzenia inwestycyjnego (w całości lub etapami). Samo uchwalenie zmiany planu nie spowoduje żadnych zmian w środowisku. Zatem szczegółowy zakres monitoringu powinien zostać ustalony w odniesieniu do konkretnych inwestycji w decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach.

W odniesieniu do ustaleń planu proponuje się objęcie monitoringiem stan przyłączania budynków do rozbudowywanej w tym obszarze kanalizacji sanitarnej z częstotliwością raz na kadencję rady gminy.

XI. STRESZCZENIE

- 1) Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów turystycznych nad jeziorem Mierzyn, Gmina Międzychód , wykonanego zgodnie z uchwałą nr XLVII/299/2006 Rady Miejskiej Międzychodu z dnia 31 stycznia 2006 r.
- 2) Do zmiany planu przystąpiono z powodu potrzeby zahamowania negatywnych zmian przestrzennych zachodzących w granicach planu.
- 3) Tereny objęte opracowaniem są w większości zagospodarowane zabudową letniskową położoną w zieleni między drogą wojewódzką nr 160 a jeziorem Mierzyńskim. Obszar zmiany planu stanowi teren dawnego Ośrodka wczasowego „Mierzyn” obecnie wyprzedawanego indywidualnym właścicielom. W projekcie zmiany planu utrzymano letniskowo-wypoczynkowy charakter terenu. Wyznaczono tereny zabudowy letniskowej, które stanowią zespoły zabudowy letniskowej gdzie każdy obiekt jest indywidualną własnością oraz tereny zabudowy usługowej turystycznej, którą stanowią zorganizowane ośrodki wczasowe. Zabudowę uzupełniają tereny o funkcji usługowej, usługowej w zakresie usług turystycznych i zdrowia oraz sportu i rekreacji. Tereny zabudowy obsługiwane są przez sieć dróg wewnętrznych wyposażonych w miejsca parkingowe oraz szkielet oparty na drogach publicznych.
- 4) Zapisy projektu są zgodne z Planem Województwa Wielkopolskiego (Uchwała Nr XLVI/610/10 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 kwietnia 2010 r.). Projekt wykazuje również zgodność z: Polityką ekologiczną Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016, Strategią Rozwoju Miasta i Gminy Międzychód, programem ochrony środowiska dla Miasta i Gminy Międzychód na okres 2009 – 2012 z perspektywą na lata 2013 – 2016 oraz aktualizacją Programu Ochrony Środowiska, Planem Gospodarki Niskoemisyjnej Gminy Międzychód, Planem Rozwoju Lokalnego Gminy Międzychód na lata 2012-2015, Wstępną oceną ryzyka powodziowego, Studium ochrony przeciwpowodziowej dla rzeki Warty, Mapami zagrożenia i ryzyka powodziowego
- 5) Teren położony jest między dwoma rynnami lodowcowymi o kierunku południkowym. Rynna położna na wschodzie wypełniona jest jeziorem Radgoszcz natomiast rynna położna na zachód od planu- Jeziorem Mierzyńskim. Obszar opracowania stanowi wyniesienie terenu z wyraźną skarpą w kierunku Jeziora Mierzyńskiego. Rzędne terenu wahają się od 45,0 m n.p.m. na wzniesieniu, do 32,0 m. n.p.m. Przy brzegu Jeziora Mierzyńskiego. Różnica rzędnych terenu jest więc znaczna, wynosi 13,0 m i występuje głównie jako stroma skarpa wzdłuż jeziora. Spadki terenu dochodzą nawet do 25,6%.
- 6) Obszary opracowania położony jest w terenach cennych przyrodniczo, w granicach Obszaru chronionego krajobrazu „H Międzychód” oraz Obszaru specjalnej ochrony „Puszcza Notecka” PLB300015. W bliskim sąsiedztwie planu znajdują się użytki ekologiczne, rezerваты, obszary Natura 2000, Parki Krajobrazowe. Na tle sieci Econet teren położony jest w Międzyrzeckim Obszarze Węzłowym (5M).

- 7) Teren na mapie hydrogeologicznej (arkusz 429) leży w jednostce hydrogeologicznej 3abQII/Tr. Dla tej jednostki główny użytkowy poziom wodonośny to poziom czwartorzędowy. Drugorzędnym piętrzem wodonośnym jest piętro trzeciorzędowe. Piętro czwartorzędowe nie jest izolowane lub izolacja jest słaba. Zasoby dyspozycyjne jednostkowe w piętrze czwartorzędowym wynoszą od 100 do 200 m³/24h x km². Teren położony jest w zasięgu występowania gruntów o zróżnicowanej przepuszczalności (grunty antropogeniczne) na większości obszaru i średniej przepuszczalności (piaski) w części północnej. Podłoże stanowią piaski i gliny, deluwialne i koluwialne, piaski eoliczne we fragmentach w południowej części, piaski eoliczne w wydmach w północnej części.
- 8) Obszar zmiany planu położony jest w zasięgu: GZWP nr 146 Subzbiornik Jezioro Bytyńskie-Wronki-Trzciel oraz GZWP nr 147 Dolina rzeki Warty (Sieraków- Międzychód).
- 9) Układ głębokości zalegania wód gruntowych związany jest z rzeźbą terenu. W centralnej części obszaru wody zalegają na głębokości 2- 5 m ppt, natomiast w zachodniej i wschodniej części wody zalegają na głębokości mniejszej niż 2 m ppt.
- 10) Obszar opracowania leży w obszarze JCWPd nr 42, według podziału na 161 części (ważnego do 2015 roku) oraz nr 41 według podziału na 172 części (ważne od 2016 do 2021 roku). JCWPd nr 42 nie została wskazana jako zagrożona nieosiągnięciem dobrego stanu. Zgodnie z oceną jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych sieci krajowej w ramach monitoringu diagnostycznego w 2012 r./wg badań PIG/ opublikowaną na stronie internetowej Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Poznaniu (www.poznan.pios.gov.pl) ostatnie badanie w gminie Międzychód zostało zrobione w 2012 roku w ramach monitoringu diagnostycznego stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych. Zbadano wówczas jakość wód podziemnych w punkcie o nr 544 w Międzychodzie. Wody w punkcie zakwalifikowano do III klasy jakości wód. W 2013 roku w ramach monitoringu operacyjnego stanu chemicznego wód podziemnych /wg badań PIG/ w JCWPd nr 42 nie został zlokalizowany żaden punkt kontrolny. Obszar zmiany planu znajduje się poza obszarami szczególnie narażonymi na zanieczyszczenie związkami azotu.
- 11) Według Mapy Podziału Hydrograficznego Polski wykonanej przez Zakład Hydrografii i Morfologii Koryt Rzecznych IMGW przez obszar planu przechodzi dział wodny III rzędu. Teren leży w dorzeczu Odry, w regionie wodnym Warty, w ekoregionie Równiny centralne. Zachodnia część terenu położona jest w zlewni Warty od Dormowskiej Strugi do dopływu spod Strychów (JCWP kod RW60002118779). Natomiast wschodnia część terenu leży w zlewni Dopływu z Radgoszczy (JCWP kod RW60001718774). Na zachód od obszaru opracowania znajduje się Jezioro Mierzyńskie natomiast na wschodzie Jezioro Radgoszcz dla których nie wyodrębniono Jednolitych Części Wód Powierzchniowych Jeziornych. W lata 2004-2015 badania monitoringowe nie obejmowały żadnej ze wspomnianych JCW. Brak danych o stanie wód wspomnianych JCWP. Nie były one także objęte oceną eutrofizacji rzek przeprowadzoną w latach 2004-2007, 2007-2009 i 2008-2010³⁴.
- 12) W zakresie jakości powietrza atmosferycznego rejon opracowania wchodzi w skład strefy wielkopolskiej. W ocenie za 2015r. pod kątem ochrony zdrowia strefa została zaliczona do klasy A w zakresie zanieczyszczenia dwutlenkiem azotu NO₂, Tlenkiem azotu NO_x, Dwutlenkiem siarki SO₂, Benzenem C₆H₆, Ołowiem Pb, Arsenem As, Niklem Ni, Kadmem Cd, Ozonem O₃ i tlenkiem węgla CO; do klasy C w zakresie zanieczyszczenia Benzo(a)pirenem B(a)P, Pyłem PM_{2,5} i Pyłem PM₁₀. W ocenie za 2015 r pod kątem ochrony roślin strefę zaliczono do klasy A pod kątem zanieczyszczenia Tlenkiem azotu NO_x i Dwutlenkiem siarki SO₂ i ozonem O₃.
- 13) Tereny opracowania leżą pod względem klimatycznym w regionie śląsko-wielkopolskim, reprezentującym obszar przewagi wpływów oceanicznych. Obszar opracowania stanowi

³⁴ Informacje o wynikach badań opublikowane zostały na stronie internetowej Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Poznaniu (www.poznan.pios.gov.pl).

teren zalesiony i w znacznym stopniu zadrzewiony. Obszary takie charakteryzują się dobrymi warunkami termicznymi i wilgotnościowymi o zmniejszonych dobowych wahaniach, nieco gorszymi warunkami solarnymi z uwagi na zacienienie. Są to jednak tereny o powietrzu wzbogaconym w tlen, ozon, olejki eteryczne podnoszące komfort bioklimatyczny.

- 14) Obszar opracowania położony jest przy drodze wojewódzkiej nr 160 która stanowi potencjalne źródło ponadnormatywnego hałasu. W zmianie planu wyznaczono tereny ML, 2US, UT, UT/UZ na których należy zachować dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.
- 15) Na terenie gminy Międzychód nie były zlokalizowane żadne punkty pomiarowe badań pól elektroenergetycznych wykonywanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Źródłami pola elektromagnetycznego powodującego przekroczenie wartości dopuszczalnych mogą być linie elektroenergetyczne jeśli ich napięcie znamionowe jest równe bądź wyższe niż 110 kV. Przez teren objęty zmianą planu nie przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia 110kV. Źródłem promieniowania elektromagnetycznego wielkiej częstotliwości (powyżej 100 kHz) mogą być urządzenia radiokomunikacyjne i radiolokacyjne – stacje bazowe telefonii komórkowej. W granicach zmiany planu, w jego północnej części zlokalizowana jest stacja bazowa telefonii komórkowej przekazująca sygnał telefonii komórkowej Plus i T-Mobile(standard:GSM900) oraz Aero 2 (standard UMTS900).
- 16) Gospodarka odpadami w gminie odbywa się na zasadach określonych w regulaminie utrzymania czystości i porządku Gminy Międzychód uchwalonym uchwałą Rady Miejskiej Międzychodu nr XXV/233/2016 z dnia 19 kwietnia 2016 r.
- 17) Według Mapy potencjalnej roślinności naturalnej i regionalizacji geobotanicznej Polski Jana Marka Matuszkiewicza tereny opracowania położone są w dziale Brandenbursko – Wielkopolskim, w krainie Notecko-Lubuskiej, w okręgu Poznańskim, w podokręgu Kwilickim. Większość terenu położona jest w zasięgu występowania suboceanicznego boru sosnowego (Leucobryo-Pinetum). W południowej części planu występuje grąd środkowoeuropejski, odmiana śląsko-wielkopolska, forma niżowa, seria uboga (Galio-Carpinetum). Teren ten w większości stanowi obecnie obszar rekreacyjno-wypoczynkowy. Porośnięty jest lasami i zadrzewieniami. Obszar jest najintensywniej wykorzystywany w okresie letnim, jednak w mniejszym natężeniu jest użytkowany przez cały rok. W obszarze opracowania nie są zlokalizowane żadne zidentyfikowane stanowiska roślin i zwierząt objętych ochroną gatunkową. W trakcie prac nad niniejszą prognozą nie stwierdzono również występowania gatunków roślin, grzybów lub zwierząt objętych ochroną gatunkową. Puszcza Notecka, w granicach której znajduje się obszar opracowania jest miejscem ważnym dla ptaków w okresie gniazdowania oraz migracji. Jest to fragment większej ostoi ptaków na terenie której gniazdują m.in.: kania czarna (25–30 par), kania ruda (20–25 par), bielik (11–14 par) i rybołów (7–10 par). Ponadto sporadycznie gniazduje tu bardzo rzadki w Wielkopolsce orlik krzykliwy. Należy nadmienić, że wskazany obszar Natura 2000 jest bardzo rozległy. Występowanie wskazanych gatunków w obszarze Natura 2000 może, ale nie musi wiązać się z występowaniem tych gatunków w granicach opracowania lub w jego bliskim sąsiedztwie. W lasach otaczających obszar opracowania występują także leśne ssaki, owady, gady i płazy. Należy jednak zauważyć, że intensywne użytkowanie terenu powoduje odstraszenie dzikich zwierząt leśnych z tych rejonów.
- 18) Przeprowadzona podczas prac nad prognozą analiza obejmuje problematykę ochrony środowiska z uwzględnieniem ochrony przyrody, gospodarki wodno - ściekowej, ochrony przed zanieczyszczeniami powietrza, ochrony przed hałasem, które mają bezpośredni związek ze opracowywanym projektem planu. Wymienione cele ochrony środowiska zostały uwzględnione podczas oceny stanu środowiska, wpływu przewidywanego oddziaływania ustaleń projektu zmiany planu na środowisko, jak i formułowaniu rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne oddziaływania na środowisko. Ustalenia projektu zmiany

planu realizują cele ochrony środowiska ustalone na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym oraz krajowym.

- 19) Oddziaływanie ustaleń projektu potencjalnie może być związane z wpływem ich realizacji na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego. Oddziaływania te mogą mieć charakter: bezpośredni, pośredni lub wtórny, skumulowany, krótkoterminowy i chwilowy, średnioterminowy, długoterminowy i stały.
- 20) Tereny, objęte zmianą planu, położone są w granicach: obszaru specjalnej ochrony „Puszcza Notecka” PLB300015 i obszaru Chronionego Krajobrazu „H-Międzychód”. Ustalenia projektu nie generują nowych zagrożeń dla obszarów Natura 2000, nie wpływają negatywnie na cele jego ochrony. Zapisy nie wprowadzają ustaleń, które mogłyby osobno lub w połączeniu z innymi działaniami mieć negatywny wpływ na integralność obszarów chronionych, gdyż nowe funkcje wprowadzane są na niewielkim, zwartym obszarach stanowią uzupełnienie istniejącej zabudowy ośrodka wczasowego. Nowe ustalenia dotyczące przeznaczenia i zagospodarowania terenów kontynuują dotychczasowe zagospodarowanie obszarów lub ich bezpośredniego otoczenia.
- 21) Analiza stanu środowiska na obszarze objętym zmianą planu nie wykazała zagrożeń lub problemów, które mogłyby utrudnić lub uniemożliwić realizację założeń zmiany planu na danym obszarze. Natomiast realizacja ustaleń może potencjalnie spowodować zaburzenia harmonii krajobrazu w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „H Międzychód” i obszaru specjalnej ochrony „Puszcza Notecka” PLB300015. Stąd w projekcie wprowadzono ograniczenia, a w szczególności zachowanie przeznaczenie i dotychczasowego użytkowania najcenniejszych fragmentów krajobrazu – zieleń urządzona skarpy nadjeziornej i enklawy lasów o powierzchni 1,65 ha. Zakłada się wprowadzenie nowej zabudowy w uporządkowanych relacjach przestrzennych, dla budynków ograniczono wysokość do 2 kondygnacji nadziemnych i powierzchnię zabudowy do 60% działki budowlanej.
- 22) Brak realizacji niniejszego dokumentu nie wpłynie znacząco na zmianę stanu środowiska na przedmiotowym obszarze.
- 23) W zmianie planu zastosowano ustalenia przeciwdziałające, ograniczające i zapobiegające negatywnym oddziaływaniom na środowisko na analizowanym obszarze. Zapisy nie wymagają wprowadzenia rozwiązań stanowiących kompensatę przyrodniczą dla ustaleń projektu.
- 24) Dla niniejszego projektu nie przewiduje się konieczności proponowania i badania rozwiązań alternatywnych, gdyż sam projekt stanowi rozwiązanie alternatywne względem obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów turystycznych nad jeziorem Mierzyn, uchwalonego Uchwałą nr III/15/97 z dnia 28 lutego 1997 r. i opublikowanego w Dz. Urz. Woj. Gorzowskiego nr 2, poz. 18 z dn. 11.04.1997 r.
- 25) W przypadku niniejszego projektu nie zachodzi transgraniczne oddziaływanie na środowisko.
- 26) Metody i częstotliwość przeprowadzania analizy realizacji postanowień dokumentu mogą odbywać się wyłącznie w powiązaniu z realizacją zamierzenia inwestycyjnego (w całości lub etapami). Samo uchwalenie zmiany planu nie spowoduje żadnych zmian w środowisku. Zatem szczegółowy zakres monitoringu powinien zostać ustalony w odniesieniu do konkretnych inwestycji na etapie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W odniesieniu do ustaleń planu proponuje się objęcie monitoringiem stan przyłączania budynków do rozbudowywanej w tym obszarze kanalizacji sanitarnej z częstotliwością raz na kadencję rady gminy.